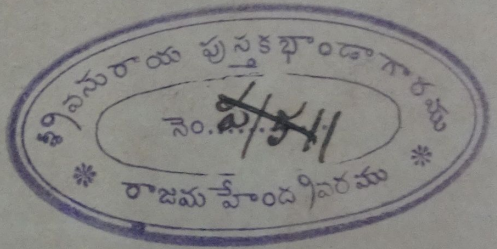
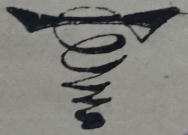

నిరుద్ధభారతము

ఇది

మంగిపూడి వేంకటశర్మచే

రచియింపబడినది.

కృష్ణారాయ పుస్తకభాండాగారము

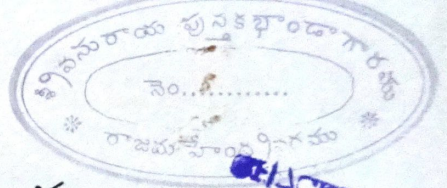
రాజమహేంద్రవరము.

౧౯౧౫.

1915

రచయిత మంగిపూడి వేంకటశర్మ.

నెల రు ౦-౨-౦

RECEIVED 1982

వీరిక.

భరతఖండము నిరుద్ధము. స్వత్వస్థాపనమం దసమర్థము. ఈవిషయము నెరుంగుటయుఁ దన్నిరోధమును దొలగించుకొనుమార్గంబు లరయుటయు నవంత రము ధర్మస్థాపన మొనర్చుటయు విధియైయున్నది. సంఘమున కాయువు పట్టుల నరసి వానియందు ప్రాణంబులు పూరించినగాని స్వత్వమురాదు. కాపిలసినది సంఘసంస్కారము. సంఘమర్యాదలు సంఘస్వభావము తెలియని సంస్కరణోద్ద్యమము, భిన్నభిన్న జాతులను వర్ణములను కలిపివేయుటకు ప్రయ త్నించి విఫలమైనది. కొద్దిమం దెక్కడనైన జాతిభేదమును సంస్కారము కొఱకు వదలకొన్నను స్వధర్మనిరసకు లగుచుంటచే సంఘమున కంతమేలు కలుగలేదు.

బ్రహ్మ క్షత్రియ వైశ్య శూద్రులను నాల్గు పృథానవర్ణములును వీని యనుభోమ పృతిలోమజాతులు, పతితులును, బాహ్యజాతులును గలసిన భరత ఖండసంఘము మనువునాటినుండి నేటివరకుఁ గొంచెమించుమించుగ నొక్కటే తీరగ వచ్చుచున్నది. జాతుల కొండొరులతో సంబంధము లేకున్నను, అన్నిఁ టికి నొక్క కేంద్రముతో సంబంధము కలిగియుండుటవలన నిన్నిభేదము లుండియు సంఘ మొకప్పుడు బలవంతమై స్వత్వస్థాపనసమర్థమై యుండెను. ఇప్పు డాకేంద్రస్థానము సంఘమందు లేకుంటయు జాతిభేదములు మనుపటి వలెనే యుండుటయు చెందును తటస్థింతులచే స్వత్వకూన్యమై సంఘము క్షీణించుచున్నది. నిమ్మజాతులని యిప్పుడు వాడెఱుడు కొన్ని జాతులేకాక సంఘమంతయు నిమ్మమయి నిరుద్ధమై నిరుద్ధభారతశబ్దకల్పన కవకాశమిచ్చినది. కర్తవ్యము కేంద్రస్థానము కనుగొనుటయా? భేదము లడగించి సంఘ మంతయు నేకముఁ గావించుటయా? ఇంతకాలమునుండి వినుతములు 10 విధి

వౌచురిక.

ఈ. పంచములార! యంతరిత భవ్యగుణోత్కరులార! గర్భిణీ
 దంచిత శక్తులార! యసమర్థులై మీరలు! గొట్టెమందలో
 వంచిత మై చరించు నల వ్యాఘ్ర కిశోరము రీతిఁ బూర్తిగా
 వంచితు లైతి రాత్మ బల బైఖరి నెంచుడు! మేల్కానుండికన్

12846 వం.ముం

శిములు, వర్ణవిభేదములేని సంఘములు, రాజులుగా కాపులుగా మననేశము
 కందు నివసించినను తురకల కత్తులకు గాని పౌభువుల యానలకు గాని క్రైస్త
 వుల బోధలకు గాని లాంగక సంఘము యధాస్థితి నుండుటయే భేదములు
 కాశ్వత్తుములనియు వానిని పోగొట్టు ప్రయత్నములు వ్యర్థములనియు స్పష్ట
 పడుచున్నది.

వ్యష్టిజాతులకు సమిష్టి సంఘమునకుగల యంగారగీ భాషమును సంపూర్ణ
 ముగ గ్రహించి, యగ్రజన్మచాత్రిముననే యనధికారులు, గూడ శ్రేష్ఠత్వ
 మారోపించుకొని నీచులనువారిపై స్వారచేయక, ధగ్ధరక్షణపరులై యుండో
 రులు కలియకపోయినను ఎల్లరు కేంద్రముతో సంబంధము కల్గియుండి సంఘ
 సమిష్టిక్షేమమును సాధించుట కర్తవ్యము.

అన్నివర్ణము తేవర్ణమును పరమావధిగ నుంచుకొని తత్సాంప్రదాయ
 ముల నాచారముల ననుకరింపజూచునో, ఏవర్ణము అన్యోవ్యసంబంధములేని
 తదితరమైన వర్ణము లన్నిటితో సంబంధము కలిగియుండునో, ప్రకృతిశ్రేష్ఠ
 త్వముచేతను నియమధారణముచేతను సంస్కారవిశేషములచేతను అన్నిటికంటె
 సుత్రస్థిత యేవర్ణమునకుగలదో యది సంఘమునకు కేంద్రమునందగు. ఇన్ని
 నాళ్లవరకు కేంద్రస్థానమందున్న బ్రాహ్మణుల, డాస్థానము నాంగ్లేయుల
 కొసంగినాడు.

శోత్రియోత్తముల బాలకులు స్వధర్మమును వదలి యాంగ్లేయుల వేష
 భాషల నభ్యసించుటకు కేంద్రస్థానము మారుటయే కారణము. ఆర్యసాంప్ర
 దాయములకంటె నాంగ్లసాంప్రదాయముల కెక్కుడు గౌరవము గలుగుట
 కిదియే కారణము. చండాలులైన గజకంటి రామాయకంటె, ఆంగ్లసాంప్ర
 దాయ మవలంబించిన యబ్రామునకెక్కుడు గౌరవమున కిదియే కారణము.
 కేంద్రస్థానము సంఘమునకు వెలిగా నున్నయన్నినాళ్లు సంఘములోనివా

కొక్కకొక్కచే బారిపోయి సంఘము క్షీణించును. అన్యసాంప్రదాయముల
 లోనికి పోయిన హిందువుల, నందు ముఖ్యముగ బాహ్యజాతులఁ దిరిగి యార్య
 ధర్మావలంబకులఁ జేయుట యవశ్యక ర్తవ్యము.

అంగారగీ భాషము సంఘమునకున్నదని గ్రహించని యగ్రజులు బాహ్య
 లను తను యహంకారముచే పీడించుచు పిన్నకుంచములతో భిక్షుములను
 కొలుచుచు ప్రకృతున్న మాన్యములను గలుపుకొనుచు చేయరాని యన్య
 యముల కొడిగట్టుకొనుచున్న విషయ మను భవజ్జులకెల్ల విదితమే. కేంద్ర
 స్థానమందలి మార్పును అగ్రజుల కాటిల్యమును రెండునుజేరి, జాతికి నెన్న
 ముక యనందగ్గు నంత్యజాతులను సంఘమునకు మార్చుచుచేసి, మనకు గానివారి
 నిగఁ జేసికొనుటకన్న యాత్మపాత్య వేరొందులేదు. ప్రత్యేకముగ వ్యష్టి
 వర్ణముల నుద్ధరించి మార్గముల నెమకునప్పడు సమిష్టిజ్ఞానముతోఁజేయుట క్షేమ
 కరము. నిరుద్ధత్వము జాతికంతకును ఘటించినను ముందంత్యజులను కూడ
 గట్టుకొను నావశ్యకత యానిరుద్ధభారతమును గ్రంథము కంతోక్తిగ చాటు
 చున్నది. పరసాంప్రదాయ మవలంబించిన హిందువుల నెఱులసంఘము
 లోనికిఁ జేర్చుకొనవలయునను విషయము అవశ్యవినాసరణీయమైనను ఈయుపో
 ఛాతముం దప్రస్తుతము. మనసునకు నాటునట్లు సంఘస్థితివంతెను ఆదర్శ
 రూపముగ నీచిన్నిపాత్రము ప్రతిఫలంపఁ జేయుచున్నది. వికారములను బాపి
 కొని సంఘపటమును ధాతకల్యణముగ నొనరింపవలసిన యవశ్యకత సప్త
 దము లందరీగ్రంథమును జదివి తెలిసికొందురుగాక.

బెజనాడ. }
 ౧౯-౧౯-౧౯ } దంటు ను బ్రావధాని.

ని రు ద్ధ భా ర త ము .

—:O:—

ఉ. భారత నర్సమందు ఘనపండితుడై స్తుతికర్తృ మండలిన్
 బేరు వహించినట్టి మనువే ద్విజ, బాహుజ, వైశ్య, శూద్రులక్
 వారల జాతులే కలవు “నాస్తి తు పంచమ” యంచు మున్నె ని
 ధారణ చేసి చెప్పెను గదా! మరి దీని కి కేల తర్కముల్? ౧

ఉ. గీతను బోధ నేయు నెడఁ గ్రీడికిఁ గృష్ణుఁడు చెప్పలేద! నా
 చేతనె వాల్ల జాతులు సృజింపఁబడెన్ గుణకర్మ భేదతా
 హేతువుచేత నంచు; మన కెల్లను గీత పమాణమే గదా!
 బాతిగఁ జెప్పరయ్య! యిక పంచమ బాతి యడల్లు వచ్చెనో? ౨

తే. మనువు మొదిలైన పండిత మాన్యలెల్ల
 ఐర్ణములు నాలు గనుచును వానిలోని
 సంకర కులంబె పంచమ బాతి యనుచు
 నిర్ణయింపరె? సంకరుల్ నేఁడు లేరె? ౩

తే. మాల లని, పంచము లటంచు, మానెగ లని,
 శ్వపచు లని, చెప్పఁగా రాని వారటంచు,
 మరియుఁ జండాలు రని తోడి మానవులను
 సరలివేయుట సాంఘిక ధర్మమగునె? ౪

(౧) శ్లో॥ బ్రాహ్మణః క్షత్రియో వైశ్య స్త్రియోవర్ణా ద్విభాతయః
 చతుర్థ ఏక బాతిస్తు శూద్రో నాస్తి తు పంచమః

మనుస్మృతి చళమాధ్యాయము.

(౨) శ్లో. చాతుర్వర్ణ్యం మయా సృష్టం గుణకర్మ విభాగణః.

భగవద్గీత.

క. తెలుయుల నివసించెడు
 మాలరులను నీచజాతి మనుజులె యిపుడీ
 మాలలనఁ బడెడు వారని
 చాఱగఁ జెప్పదురు గాదె? చారిత్రవిదుల్.

౫

క. అల్ల మతంగ మహామని
 తల్లజు సంతానమేగదా మాతంగుల్!
 తెల్లమగు తెలుఁగు నుడి సం
 పల్లాలసులార! వారె మాదిగఁలు నుండీ!

౬

(౫) కొండలలో నివసించు మాలర్ అను అనార్యజాతి వారే మాలలని ఆంధ్రాదేశ చరిత్రకర్తలగు శ్రీ చిలుకూరి వీరభద్రాచార్యులు చెప్పుచున్నారు. (౬) మతంగ మహామని సంతతయే మాతంగులనటకు- "మతంగాజ్ఞాతాః మాతంగాః" అని లింగాభట్టియము. మరియు "చడీ, కోపే" కోపము గల వారు చండాలురనియును లింగాభట్టియమే చెప్పుచున్నది. మతంగమహామని కోపిష్ఠియనుటకు నిదర్శనముగా శ్రీ పెండ్యాల సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిలు గారు మానవనేవయం దిట్లు వ్రాయుచున్నారు. "మతంగుఁడు బ్రాహ్మణస్త్రీకిని మంగలివానికిని బుట్టిన సంకరార్యుఁడు. బ్రాహ్మణునకును శూద్రునకును బుట్టినవానికిని జండాలుఁడని స్మృతులు చెప్పుచున్నవి. శ్లో. శూద్రాదాయోగవః త్నత్రాచండాలశ్చాధమోనృణాం వైశ్య రాజస్య విప్రాసు జాయంతే నర్ణసంకరాః" మనుస్మృతి, దశమోధ్యాయము. అనఁగా శూద్రుని పలన వైశ్యస్త్రీకి జనించినవాఁడు ఆయోగవుఁడనియు, త్నత్రీయస్త్రీకి జనించిన వాఁడు త్నత్రీయనియు, బ్రాహ్మణస్త్రీకి గలిగినవాఁడు చండాలుఁడనియు వీరు వర్ణసంకరులనియు నర్థము. అందువలననే మతంగుఁడును జండాలుఁడుగా లెక్కింపబడెను. మతంగుఁడు తాను వర్ణబాహ్యుఁడని తెలిసికొని తపస్సుచే దానిని మాన్యుకొన గొప్పవ్రాయత్నమును జేసియు వ్యర్థమనోరథుఁడై యార్యా వర్ణమును పది దక్షిణాపథమును బ్రవేశించెను. మతంగుని గురించి విస్తా

తే. అల మతంగుఁడు ముక్కోపి యగుటఁ కతనఁ
 గోపి చండాలుఁడనఁ బరగుట కతాన
 నతఁడు చండాలుఁడయ్యె; సంతతికిఁగూడ
 ననుసఁ జండాలురనుపేరు వాడుకయ్యె.

౭

రము గాఁ దెలిసికొనఁగోరువారు మహాభారతము ఆనుశాసనిక పర్వములోని యింద్రమతంగ సంవాదమును జూతురుగాక! ఇతఁడు దక్షిణాపథమును బ్రవేశించిన మార్గము పారియాత్ర పర్వతము ననుసరించి నర్మదను దాటి వచ్చెనని తెలియుచున్నది. ఆర్యావర్ణమునందు బ్రాహ్మణులతో సరిపడక నర్మదాతీరమునకు వచ్చెను. అచ్చట నపుడు గంధర్వులను బాతీవారుండెరి. వారినాయకుఁడు ప్రియదర్శుఁడు. వానికుమారుఁడు ప్రియంబదుఁడు. ప్రియంబదునితో మన మతంగునికి సరిపడక యాతనికి శాపమిచ్చి దక్షిణము నకుఁ దరలెను. ప్రియంబదు మతంగుల వృత్తాంతము రఘువంశము 5 వ పర్వలోఁ గనుగొనవచ్చును. పిమ్మట మతంగుఁడు వాలి నుగ్రీ కా ద్యవార్య నివాసమగు ఋశ్యమూకమును జేరెను. అచ్చట మతంగునకు యోజనాయతమైన స్థల ములపడెను. అచ్చటఁ గొంతకాలముండిన పిమ్మట నాప్రీతేశాధికారియగు వాలికిని మతంగునకును ఓటోధము సంభవించెను. ఈవృత్తాంతమును వాక్మికి రామాయణము కిష్కింధాకాండ ౧౧వ పర్వలోమాడవచ్చును..... మొదటి శూద్రునకును బ్రాహ్మణస్త్రీకిని జన్మించి వర్ణబాహ్యుఁడుగాఁ బరిగణింపఁబడి యింద్రునంతవాని మాటునుఁగూడఁ దిరస్కరించి పిమ్మట గంధర్వులతోఁ జేరియు వారితోడను గుర్దులాడి తరువాత నార్యావర్ణ జనితులగు వాలి నుగ్రీవాయులను జేరియు వీరితోడను బోరాడిన మతంగునికి మనయార్యులు తఱుచు కోపము గలవాఁడు గానఁ జండాలుఁడనియు నేర్పఱుమునకుఁ తెందనివాఁడు గాన వర్ణ బాహ్యుఁడనియు నే గామిమునకుఁ జేరినివాఁడు గాన నంతేవాపి యనియుఁ జేర్చితిరి. మఱియు, మతంగుఁడు బ్రాహ్మణికి షోరకునివల్లఁ బుట్టినవాఁడై చండాలుఁడయ్యెను. పిమ్మట మహాతపస్వియై చండదేవుఁ డనియింపు కొనిన భారతము, ఆనుశాసనిక పర్వము

క. ఏనపడక నీచమనక

వావిరి కునకములదినుచు శ్వపమలయిరి; ఆం

తేవాసులైరి పురముల

కావల వసియించు చుండునట్టి కతమునన్.

తే. పరమ ఛాందసులైనట్టి బ్రహ్మకులలు

నియమవేళల వీరి పేరయినఁ గాని

చెప్పరాదన్న కతమునఁ జెప్పరాని

వారసుడు బంచములకెల్లఁ బేరు కలిగె.

ఉ. మానవులందు జాతిపరమావధు లున్నవి వాని తత్త్వమున్

గానక సంచరించిన వకావకలైచెడు జాతియెల్ల నీ

మానపద్ధిమైన పరమార్థ మెఱింగినవారు కావునన్

ధీనిధులై వెలుంగు మనదేశపుఁబెద్దలు తొల్లి తద్దయున్

హీనకులంబులందు జనియించిన మానవులైన సద్గుణ

శ్రీనిధులైనవో నలునుచేయక గౌరవ బుద్ధితోడ స

మ్రానపురస్కరంబుగను మన్నన చేసెడువారు భక్తులున్

జ్ఞానులు, మోనులున్, గవులు, సాధులు, యోధులు బ్రహ్మజాతి చం

దాన రిహించినందుల కుదాహరణంబులు పెక్కులున్న; వే

హాని జనింపలేదు మన హైందవసంతతి కందువల్ల, దే

శానికి మేలకలై, మనజాతి గరిష్ఠత హెచ్చె నిప్పుడున్

మానక పూర్వికల్ చనినమార్గమునన్ మన మేగుటొప్పునున్. ౧౦

(౧) “శ్వమాంసము (కుక్కమాంసము) దినువారు శ్వపమలు—” లింగాభిప్రాయము—మరియు, శ్వపాకులనుటకు—శ్లో॥ క్షత్తుర్జాతస్తథో గ్రామ్యాంశ్వపాక ఇతికీర్త్యతే॥ క్షత్రియనువానికి ఉగ్రికన్యయంచు బుట్టినవాడు శ్వపాకుడు. శూద్రునివల్ల క్షత్రియస్త్రీయందు బుట్టినవాడు క్షత్రి. క్షత్రియనుకు శూద్రుస్త్రీయందు బుట్టినవాడు ఉగ్రికుడు.

మనుస్మృతి దశ సౌధ్యాయము.

ఉ. ఆదిమభాషయై భుజన మంతట రంజిలు దేవభాషయం

దాదిమహాకపింద్రుడయి యాదిమహాకృతిక రయై మహేం

ద్రాది సురాశ్చితుండగు మహామునిచంద్రుడొనైన యమ్మాహా

వేదవిదుండు వాల్మీకి పవిత్రుడు మున్ను నిషాదుడేకదా! ౧౧

ఉ. వేదవిభాగమున్ జలిపె విశ్వము సర్వముఁ బ్రస్తుతింప; న

స్తాదృశ సత్పూరాణములు శస్త్రమతిన్ విరచించె; సర్వలో

కాదరణీయమైన యితిహాసము భారతమున్ రచించె; న

బ్రోదరు నంశ సంభవము నొందెను వ్యాసుడు నిమ్ముజాతుడే. ౧౨

తే. వ్యాసమునిచంద్రుఁ గన్న పరాశరుండు

మాలదానికి బుట్టి బ్రహ్మర్షి యయ్యె

వేశ్యకును బుట్టి మాలతెఁ బెండ్లియాడి

యావసిష్ఠ మహర్షి బ్రహ్మర్షి యయ్యె. ౧౩

క. వేదవ్యాసునకును వే

శ్వోదరమున జన్మమెత్తి యుజ్జ్వలమతియై

యాదిమతి త్త్వముఁ గనుగొని

తాదీసింపఁడె తుకుండు ధన్యుండగుచున్. ౧౪

మ. మునిచంద్రుండగు నవ్వసిష్ఠు సతియై, ముల్లోకముల్ మెచ్చు రీ

తిని వర్తించి, లసద్గుణాఢ్య యయి, పాతివ్రత్యమాహాత్మ్యమున్

(౧౧) మహామహాపాధ్యాయ హరప్రసాదకాస్త్రీగారి వాల్మీకిచరిత్రము.

(౧౨) శ్లో॥ జాతో వ్యాసస్తు కైవర్యాః శ్వపాక్యాస్తు పరాశరః॥ భారతము.

ఆరణ్యపర్వము. నీచజన్మలగు సత్యవతీపరాశరుల పుత్రుండు వ్యాసుడు—

భారతము. ఆదిపర్వము.

(౧౩) శ్లో॥ శ్వపాకీగర్భనంచూతో పితా వ్యాసుః సత్త్వముః॥ ధన్వన్పురాణము.

శ్లో॥ జాతో వ్యాసస్తు కైవర్యాః శ్వపాక్యాస్తు పరాశరః॥

భారతము. ఆరణ్యపర్వము.

(౧౪) భారతము, శాంతిపర్వము. వేదవిభాగము, పాపమన్యంబు.

దనరారక వరతారయై పొలిచి మింటక దంపతీలోక పం
దనముల్ గాంచు నరుంధతీనతియుఁ జండాలాంగ నారత్న మే! ౧౫

ఆ. భక్తవరదుడైన పండరిపుర నాథుఁ
డతి నికృష్ట జాతుడైనయట్టి
నామదేవు భక్తికై మెచ్చి యాతని
యెంగిలన్న మారగింపలేదే? ౧౬

తే. బ్రాహ్మణ శ్రేష్ఠుడైన భార్గవుఁడు తొల్లి
ద్విజులులేని యొకానొక దేశమందు
సర్వసముఠామఁ డైన ర్తజాతిజనుల
జందెములువైచి విపులఁ జలుపలేదే? ౧౭

తే. పంచములు మేచ్చులును విష్ణుభక్తి మెఱసి
వైష్ణవులు పూజనేయు నాశ్వాసులైరి
మంగయాశ్వాసుఁ డొక మేచ్చుపుంగవుండు
మరి తిరుప్పాణి యాశ్వాసు మాలవాఁడు. ౧౮

ఆ. క్షేత్రరాజమై పవిత్రస్థలంబై పృ
సిద్ధిఁ గన్నయట్టి శ్రీపెరుంబు

(౧౫) శ్లో॥ అక్షమాలా (అరుంధతి) వసిష్ఠేన సంయుక్తాధమయోనిజా ।
సారంగీ మందపాలేన జ గామాభ్యర్తాణీయతామ్॥ (మను స్మృతి)
స్తోభక విజయము.

(౧౬) భక్తవిజయము. ఆచార్యనూక్తిముక్తావలి.

(౧౭) శ్లో॥ అబ్రాహ్మణ్యే తదాదేశేకైవరాఽ పేత్యుః పునః
... యజ్ఞ సూత్రీమకల్పయత్.
స్థాపయత్వా స్వకీయే సక్షేత్రేవిపాకై ప్రకల్పితాః.
స్కాందపురాణము, సహ్యాద్రిఖండము.

(౧౮) నూక్తి ఆచార్యముక్తావలి.

దూరునందు మాలవారె రామానుజ
స్వామిరధము నడుప నలయుఁ గాదె! ౧౯

తే. అల్లమైసూరు రాజ్యంబునందు వెలయు
మేలుకోటను విష్ణుదేవాలయమున
నేఁడునుం గూడ సంకాంతి మూఁడునాళ్లు
పంచములె నేయుదురు గాదె స్వామినేవ. ౨౦

తే. అల మహారాష్ట్ర దేశంబు నందువెలయు
పందరి పురంబునను స్వామి స్వందనంబు
నుత్పన్న వాసరంబుల నొప్పుమీఱ
నడుపువారలు గోసగి నరులు గారె? ౨౧

క. పావనముగు పండరిపుర
దేవళమున మహారు లనఁగ, దేధులనంగా
లేవే విగ్రహములు; మది
భాషింపఁగ నవియు శ్వపచ ప్రతిమలు గావే? ౨౨

క. రామానుజ ధర్మనుఁడు
ధీమణి క్షుక్తోపితుండు తెలియ నవాచ్య
గామణి గాఁడే? యాతని
స్వామిగఁ బేమింపలేదె వైష్ణవులెల్లక? ౨౩

(౧౯) దుగ్గిరాల వేంకటనూర్యప్రకాశ రావు గారి యుపన్యాసము, మానవసేవ.
(౨౦) "మైసూరు రాజ్యమునందలి మేలుకోట వైష్ణవదేవాలయమున సంకాంతి
దినములలో మూఁడునాళ్లు మాలవాండుగి దేవున కిర్పములుగానుండి బ్రాహ్మ
ణులకు సహితము శతగోపమును బ్రసాదము నిత్తురు." నూర్యప్రకాశ రావు
గారి యుపన్యాసము. మానవసేవ.
(౨౧) (౨౨) నూర్యప్రకాశ రావు గారి యుపన్యాసము, మానవసేవ.
(౨౩) పండిత, రామభుజదత్తు గారి యుపన్యాసము.

క. రామానందుల శిష్యులు
గ్రామణులు మహమ్మదీయ గణములకు శ్రీ
రామానుజమత మియ్యరె?
ప్రేమింపరె వైష్ణవులు పవిత్రులటంచు?

౨౪

క. వన భూషణుఁ డను విద్య
స్మరి, విష్ణు స్వామి య నెడు మహనీయుండున్,
ఘనుడగు నింవాదిత్యుఁడు
మును మేచ్చుల శుద్ధి చేసి పూజ్యత నిడరె!

౨౫

ఆ. పండరీపురానఁ బాండు రంగ విభుండు
చోక మేళుడను శ్వపాకు భక్తి
మెచ్చి దర్శనంబు నిచ్చి సంభాషించి
కూర్మితోడ వాని కూడుఁ దినడె!

౨౬

తే. స్వాదులో చేదులో యంచు సంశ యించి
యించుకింమక రుచి చూచి మంచి నెంచి
ఫలము లిడిన శబరీ మూఢ భక్తి మెచ్చి
యలమి భుజియింపడె రాము డెంగిలనక?

౨౭

(౨౪) రామభుజదత్తుగారి యుపన్యాసము.

(౨౫) “నింవాదిత్యుడు కాశీనగరమున మహమ్మదీయ మతమును ఖండించి మహమ్మదీయులను శుద్ధిచేసి హిందువులలోఁ గలిపెను. హరిద్వారమందు విష్ణుస్వామియు మరకొన్నిచోట్ల వనభూషణుఁడును మేచ్చులకుఁ బోయి శ్చిత్తము చేయించి హిందువులలోఁ గలిపెర.”

పండిత, రామభుజ దత్తుగారి యుపన్యాసము.

(౨౬) భక్త విజయము.

(౨౭) వాల్మీకిర మాయణము.

తే. పంచముఁడు రోహిదానుఁడు భక్తుఁడగుచు
జన్మపాత్రములందె యర్చనముఁ జేసి
విష్ణుసందర్శనము గాంచి విబుధుఁడైన
దేశికుఁడు మెచ్చి ధన్యుఁడై తేజలింఁడె.

౨౮

తే. ఏక నాథుండు సద్భక్త లోకవరుఁడు
సాధు భూషరచర సమా రాధనమున
ముందు గా మాలలకు నెల్ల విందుఁజేసి
యాదరింపఁడె దీన దయాళుఁ డగుచు?

౨౯

క. నందుఁడు చిదంబరత్తరము
నం నుదయము నంది భక్తుఁడై సర్వ జనా
నందుఁడు గాఁడే! పూజ్యత
నందఁడె యాశండు పంచ మాగ్నిణి గాఁడే!

30

తే. విష్ణుదేవుని భక్తుఁడై విబుధుఁడైన
యంత్యుఁడై యెగురైన ‘దాసోహ’ మనుచు
వైష్ణవవరుండు సాష్టాంగవందనంబు
నేయవలె నంట తత్సంప్రదాయము గద!

(౨౮) (౨౯) భక్త విజయము.

(30) నందచరిత్రము

(30) శ్లో॥ వైష్ణవం వైష్ణవోవృష్ట్యా ప్రియమేద్దండ వచ్చుని.

వైష్ణవుఁడు వైష్ణవునిఁ జూచినంతనే దండప్రకాశమును చేయవలయును.

భక్త విజయము.

శ్లో॥ యః శశ్యతి శుభాచారం వైష్ణవం వీతకల్మషం
యస్మిన్ కస్మిన్ పులే జాతం ప్రియమేద్దండ వచ్చుని.

శుభాచారపరుఁడును దోషరహితుఁడును నా వైష్ణవునిఁ జూచినయెడల మలముతో నిమిత్తము లేకయే వైష్ణవుఁడగునని నేలమీదు సాగింపబడి ముక్తివలయును.

భక్త విజయము.

ఉ. క్షత్రియుండై జనించి బహుకాలము భూకృతపంబుఁ జేసి లో
 కత్రియముకొ భజింప సరిగాఁ బ్రతిస్పృష్టి యొసర్చి సృష్టికి
 ధాతిసురత్వమున్ బడసి ధన్యతఁ గాంచిన గాధిరాజ స
 త్పుత్రుఁడు మా లెతల్ తనకుఁ బుత్రికలె యని గారవింపఁడే! 3-౨

క. మారోపంతను నట్టి మ
 హారాష్ట్రుఁడు భక్తగణమునందు బుధులచేఁ
 జేరుపఁబడి పొగడొందఁడే?
 దారగ నాతండు మా లెతను జేకొనఁడే ; 33

శ్లో॥ విద్యావినయసంపన్నే బ్రాహ్మణే గవి హస్తిని
 శునిచ్చెవ శ్వపాకేద పండితా స్సమదర్శనః,
 విద్యావినయసంపన్నుఁడగు బ్రాహ్మణునియందును గోవునందును నేమఁగు
 నందును గుక్కయందును దానిమాంసముఁ దినువానియందును బండితులు సమ
 దర్శనులై యుందురు. భగవద్గీత.

శ్లో॥ శ్వపవోపి మహీపాల విష్ణుభక్తో ద్విజాధికః
 షష్టభక్తి విహీనస్తు యతిశ్చ శ్వపచాధమః.
 శ్వపమండైనను షష్టభక్తుండైనయెడల బ్రాహ్మణునికన్న నధికుఁడగును. విష్ణు
 భక్తిలేనివాఁడు యతియైనను శ్వపమనికన్న నధముఁడగును. భాగవతము.

శ్లో॥ చక్రాంకితభుజం దృష్ట్యా యస్తు తం నాభివాదయేత్
 తిర్యగ్గోనిశతం ప్రాప్య విష్ణాయాం జాయతే క్రిమిః.
 ఎవ్వఁడైన చక్రాంకితభుజునిఁ జూచి యభివాదనంబు నేయకుండువాఁడు తిర్య
 గ్గోని శతంబునొంది నికృష్టమికిమి జన్మంబుఁ జెందును.

భిష్యత్పురాణము.
 (3౨) హరిశ్చంద్రోపాఖ్యానము, స్కాందపురాణము, మార్కండేయపురా
 ణానికములు.

(33) మహారాష్ట్రభక్తవిజయము—ప్రకాశ రావు గారి యుపన్యాసము.
 మానవసేవ.

క. తిరువళ్లూరు పురంబున
 ధరణీసురునకును మాలెతకు నందనుండై
 పరగిన కపిలుఁడు పాపన
 పురుషుండై ఋషులలోనఁ బూజ్యతఁ గనఁడే! 3౪

తే. మేటి పల్నాటి వీర కిరీటమైన
 బ్రహ్మనాయఁడు గోసంగిపడుదు నందుఁ
 గొడుకులను గాంచఁడే తనకొలమునందు
 వన్నె వాసియు నతనికి సన్నగిలెనె? 3౫

ఆ. జాతిహీనుండైన బాబాలి పుత్రుని
 సత్యకాముఁ డనెడు సచ్చరితుఁ
 గౌతముండు బ్రహ్మజాతిలోఁ జేర్పఁడే
 యెల్ల ద్విజులు దాని కియ్యకొనరె! 3౬

తే. మున్ను 1 న్యదకర్తుఁడను నొక్క పుల్కనుండు
 క్షీతిసురోత్తముండై ప్రకాశింపలేదె!
 అధమజాతి 2 యులోపి బ్రాహ్మణుండు గురుండు
 ఋషివరుండును నై తేజిల్లలేదె! 3౭

తే. మున్ను యాగక్రియాలోపమునను బ్రహ్మ
 రాక్షసత్వంబు నొందిన బ్రాహ్మణునకుఁ
 గై శికి గీత మహిమ నక్కజము గాఁగ
 మనుజరూపం బిడఁడే? యొక్క మాలవాఁడు. 3౮

- (3౪) ప్రకాశ రావు గారి యుపన్యాసము. మానవసేవ.
- (3౫) వీరభాగవతము, కిరీనాథుని పల్నాటివీరచరిత్రము.
- (3౬) వితరేయబ్రాహ్మణము.
- (3౭) ౧ భవిష్యత్పురాణము ౨ వితరేయబ్రాహ్మణము,
 ఋష్యేదము పరియనమండలము.
- (3౮) శ్లో॥ ఏవ ముక్తాతు మాతంగం రాక్షస శృంగారః.....

క. భక్త్యనుడు కౌశికముని
భక్త్యానునిగృహంబు దరియగ నాతం
డర్మిలిఁ బూజింపగ నా
నిర్మలఁ డాయనఘుచేతి నీరముఁ గొనఁడే?

౩౯

ఆ. అల్ల రంతిదేవుఁ డాహారమొదపక
నీరములను బాణి నిలుపఁగోర
యున్నయంత మాల యొక్కఁడు తనువేడ
నుదక మిచ్చి వాని నోమలేదే?

౪౦

తే. పూర్వము ప్రసేన జిత్రను భూపతిలకు
నందన కుఁగి యద నొప్పు నుండరాంగి
మదగజము పాలు గాకుండ మనిచినట్టి
మాల కొమరునిఁ బెండ్లాడి కాలలేదే?

౪౧

శ్లో॥ యస్మయా పశ్చిమంగీతం స్వైరంకై శిక ముత్తమం
ఫలేన తస్య భద్రాంతే మోక్షయిష్యతి కిల్బిసాత్

అను కైశికపురాణోక్తికృమంబున బ్రహ్మరాక్షసునియందు యజ్ఞాంగలోపా
గతదోషంబుఁ బరిహరించి రక్షించు పరిమభాగవతోత్తమునికైపడి .....
ఆచార్యనూక్తిమక్తాపలి, తిరుప్పాణియాశ్వాసల చరిత్రము. భక్తవిజయము.
(౩౯) అరణ్యపర్వము, భారతము.

(౪౦) ఉ. అన్నములేదు కొన్ని మధురాంబువులున్నవి త్రావుమన్న! రా
వన్న! శరీరధారులకు నాపదవచ్చిన, వారి యాపదల్
క్రన్నన మాన్ని వారికి నుఖంబులు నేయుటకన్న నొండు మే
లున్నదే? నాకుదిక్కు పురుషోత్తముఁడొక్కఁడెనుము! పుల్కసా!
అనిచెప్పి రాజ్జియగు రంతిదేవుఁడు మాలవాని పాత్రలో నుదకము వోసెను.
భాగవతము.

(౪౧) కథాసరిత్సాగరము.

ఆ. మలయ సింహంశుట్టి మాయాంతి యనంగ
వెలయు కన్య తన్ను వెలచి నట్టి
సుప్రహరుని మాల నుతు నుపలాశించి
వాని * నను గమించి వెరలలేదే?

౪౨

ఆ. ఉజ్జయిని పురాన నుత్పల హస్తుడన్
షేరి మాల వాని ప్రియ కుమారి
వలచి యా యవంతి వర్ధనుడనురాజ
నుతుఁడు పెండ్లియాడి ముఖముఁ గనఁడె?

౪౩

తే చారుతరకీర్తి శ్రీహర్షచక్రి
సభను బాణ మయూ రాది సత్కవీంద్ర
తుల్య సత్కార గౌర వాదులను గాంచి
తనఁడె నివాకగుండు మాతంగజాండు?

౪౪

(౪౨) * అనుగమము = సహగమనము

కథాసరిత్సాగరము.

(౪౩) కథాసరిత్సాగరము.

(౪౪) ఇనువదియొకటవ కృష్ణా గుంటూరు మంజల సంఘసంస్కరణ సభా
ధ్యక్షులగు కొ. వేం. లక్ష్మణరావు గారిట్లు చెప్పియున్నారు. "నేను కొన్ని
దినములక్రిందట 'హర్ష చరిత్ర' మను మహారాష్ట్ర గ్రంథమును జదువుచుండగా
నొకవింతచరిత్ర గానవచ్చినది. హర్ష చక్రివర్తి కాలమున 'దివాకరుడను
మాతంగ' డనగా మాదిగకొలమువాఁడు గొప్పకవియైయుండెను. ఆతని
విద్యామహాశ్రయమును జూచి శ్రీహర్షచక్రి యాతనిని బాణ, మయూర
మహాకవులతో సమానముగాఁ దనసభయందు సభ్యునిగా నేర్పఱుచుకొనెను.
అనగా మాతంగదివాకరుఁడు శ్రీహర్షుని యాస్థాన కవీశ్వరుఁడుగా నుండెను.
రాజకేళికవి యిందునుగరించి యిట్లు వ్రాసియున్నాఁడు.

శ్లో. అహో ప్రభావో వాగ్దేవ్యాః యన్మాతంగ దివాకరః

శ్రీహర్షస్యాభినతో సభ్యః సమో బాణమయూరయోః.

తే. హృదయ తరమైన గాంధర్వ విద్య యందు
నైపుణులును జూపి యానంద మిచ్చి
శ్రీ వారశ్చంద్రి చక్రికి మనంబు
వెతలు దీర్చిన వారు మా లెతలు గారె ?

౪౫

ఆ. యాయునామ్య శిష్యుడై, పరిపూర్ణ దే
శిక్షణ రేఖ్యు వలన నేవఁ గాంచి
పెరియనంబి చేతఁ జరమకియలు గొన్న
మారనూరినంబి మాలగఁడె ?

౪౬

గీ. కాశికాపురి నాదిశంకరుఁడు విజ్ఞుఁ
డైన చండాలు నిలన నుజ్జాన మెఱిగి
మెచ్చి యతనికి జగ మెల్ల రిద్దవహఁగఁ
జేమి సాష్టాంగ దండపఞ్చామ మిడఁడె !

౪౭

క. మాలిన్యంబును దలఁపక
ధీలీతుండైన బుద్ధదేవుఁడు గురుఁడై
మాలని లాలింపఁడె ! నయ
లాలిత కరుణావిలాస లాలనుఁ డగుమఁకె.

౪౮

ఆ. శుభ్రకీర్తి యగు నశోకవర్ధన చక్ర
వర్తి భీతువులగు పంచములను
ధక్తిపూర్వకముగఁ బార్థింపి పూజించి
గౌరవించి గణుతిఁ గాంచలేదె ?

౪౯

- (౪౫) హరిశ్చంద్రిసాఖ్యానము, మార్కండేయపురాణము.
- (౪౬) ఆచార్యసూక్తిముక్తావళి.
- (౪౭) శంక రాచార్యులమనీసాపఁచికము. శంకరవిజయము, విశ్వేశ్వరపర్వము.
- (౪౮) బుద్ధచరిత్రము.
- (౪౯) అశోకచరిత్రము.

తే. తొల్లి కణ్యునునీంద్రినందుండు మేన్పు
దేశమైన బగుప్త కేతెంచి యచట
వేలకొలది మనుష్యుల వేదమతము
నందుఁ జేర్పఁడె ? వారు పూజ్యతను గనరె !

౫౦

తే. వారిలోపలఁ బృథుఁ డనువాఁడు తృతి
పంతుఁడై, భూమికాంతుఁడై మంతుకెక్కె
మగధ రాజ్యంబు స్థాపించి మాన్యుడైన
మాగధుం డాతని కుమారమణియె కాడె ?

౫౧

తే. ఎల్లహిందువులును నుపాసించు దేవ
గణములోపల్ల మాతంగకన్య లేదె ?
అల్ల మాతంగనంశ జు తెల్లవారు
హిందువుల దైవముల నుపాసించు) గాదె ?

౫౨

- (౫౦) భవిష్యత్పురాణము.
- (౫౧) శ్లో॥ మాణిక్యవీణాముపలాలయంతీంపదాలసాం మంజులవాగ్విలాసాం
మహేంద్రి నీలద్యుతి ణోమలాంగీమాతంగకన్యాం మనసా స్మరామి
శ్లో. మాతా మరకతశ్యామా మాతంగీ మధుశాలినీ
కుర్యాత్కటాక్షం కశ్యాణీ కనంబవనవాసినీ
శ్లో॥ జయ! మాతంగతనయే! జయ! నీలోత్పలద్యుతే!
జయ! సంగీతరసికే! జయ! లీలాశుకపిరియే! కాళీదాసు.
- శ్లో॥ ..... మతంగమునికన్యకాం మధురభాషిణీమాశ్రయే.
శంక రాచార్యకృత త్రిపురసుందరీస్తోత్రము.
- శ్లో॥ జయ! మాత ర్విశాలాక్షీ! జయ! సంగీతమృత్తికే!
జయ! మాతంగి! చండాలి! గృహీతమధుసాత్రీకే!
శ్యామలాస్తోత్రము, బృహత్స్పీతరత్నాకరము.
శ్యామలావరత్నమాలాస్తోత్రాదిపఞ్చమాణము లనేకము గలవు.

ఆ. నిక్కు మొక్కులేని దీనుల శబ్దములు
 శ్వపచతులులే మోయ నలయుననుచు
 సర్వ ధర్మ శాస్త్ర చయ పేక ముఖమై వి
 ధింప దొక్కొక్కో? బుధులు తెలియ రొక్కొక్కో?

౫౩

క. మలయాళము తీరంబున
 బొలు పారెడు తులువ దేశమును బంచములే
 నెలకొని యేలరె? రాజ్యము
 నెలకొలుపరె మున్ను? శౌర్య నిరతులు గారే!

౫౪

క. నందుఁ డనునతఁడు ప్రజ లా
 నందుము నందంగఁ బాలనము నేయఁడె? ఆ
 నందవరంబున నాతని
 మందిర చిహ్నంబు లిప్పుడు మాత్రము లేవే?

౫౫

క. ఆనంగుని సంశంబున
 కానందముఁ గూర్చు గనకుండను వాఁ డుదయం
 బై నిఖిల విద్య లారసి
 జ్ఞానియు సుకవియును నగుచు ఖ్యాతినెఁగనఁడే?

౫౬

ఉ. మాలల కన్న నీచతర మానవులొ కొర గారు సంశ భూ
 పాలుర కన్యఁ గైకొనఁడె? పావనుఁడైన మయూర ధారుణీ
 పాలుని పట్టి, మిత్రులుగ బ్రాహ్మణు లుండరె వారసన్నిధిన్
 బోలగఁ బంచముల్ మరలఁ బోన్నతి నొంది సుఖింపఁ బోలడే!

౫౭

(౫౩) శ్లో. అబాంధనం శంఘైవ నిర్హరేయ రితిస్థితిః.
 (చండారు, శ్వపాకులు) బంధువులు లేక చనిపోయిన యనాథ పేతము
 నెత్తినలయును. ఇది వారలకు ధర్మము. మనుస్మృతి. దశ మోఢ్యాయము.
 (౫౪) (౫౫) (౫౬) సూర్యప్రకాశ రావు గారియుపన్యాసము, మావనసేవ.
 (౫౭) సూర్యప్రకాశ రావు గారి యుపన్యాసము, మావనసేవ. "స్త్రీరత్నం
 దుష్కలాదపి" మను స్మృతి.

ఆ. మందపాలుఁ డనెడు మానీంద్ర చంద్రుండు
 కడు సకృష్టజాతి కన్య యయ్యె
 సాధుశీలయైన సారంగిఁ బెండ్లాడి
 యావసిష్ఠులీల నలరలేదె?

౫౮

క. భూమిశ చంద్రుండగు వి
 శ్వామితుండగు ఘోరతర తపశ్శక్తిమెయి
 భూమినురుండు, బ్రహ్మర్షి
 గ్రామణి, ధీమణియునై ప్రకాశినిఁగనఁడే!

౫౯

ఆ భృగుమహర్షి చంద్రుకృపవల్ల బ్రహ్మర్షి
 యయ్యె శితహవ్యుఁ డనెడు గాజు
 అవనిభర్తయైన యువనాశ్వపుతుండు
 భూసురత్వ మొంది పూజ్యుడయ్యె.

౬౦

క. మేనకకు గాధిపట్టికి
 మే నెత్తియుఁ గన్వూ కూరిమికుమారికయై
 రాణిండు శకుంతల త
 త్సూనుండు భరతుండు మచరితులు గాలేదే?

౬౧

తే పూర్వమున ద్విజులకు నందు భూపతులకు
 నాలుగవజాతివారె వెంటలనుకేయు
 వాడుకయటంచు మనులను బ్రాహ్మణులును
 సాపడెడువారనుచు గృతుల్ చాటుఁ గారె?

౬౨

(౫౮) శ్లో॥ అక్షమాలా వసిష్ఠేన సంయుక్తాభయయోవిజా
 సారంగీ మందపాలేన జగమాధ్యర్షణీయతాః॥ మను స్మృతి.
 (౫౯) వాల్మీకి రామాయణము.
 (౬౦) ౧ భారతము, ౨ భాగవతము.
 (౬౧) భారతము.
 (౬౨) భారతము, విరాటపర్వము. అపినోపములేదని మను స్మృతి.

తే. చ్యవనుఁ డనుఋషి కులసతీసహితుఁడగుచుఁ
బోయి కుశిక ప్రభుని యంతిపురమునందు
సిద్ధమగు వంటకమును భుజించుచుండి
యచ్చటనే కాలమును బుచ్చెననఁగ వివమె!

౬౩

తే. క్షుత్రవండినయన్నంబు క్షౌన్మరులప
ఁందువెట్టించి తినఁడె గోవిందుఁ డల్ల
విదురు నింటను గుడువఁడె ప్రియముతోడఁ
గులముఁ జూచెనే కృష్ణుండు గుణముగాక.

౬౪

తే. ప్రాణములు పోవునట్టి యాపదలయందు
వేదవిరుఁడగు విపక్వికలారుఁడైన
జాతిహీనుల యన్నంబు సాపడినను
దోష మంటదనుచు స్మృతుల్ ఘోషిడవె?

౬౫

ఆ. పూరిముఖ్య పుణ్య పురసప్తకముఁ జొచ్చి
వైందవులను బలిమి యననులెల్ల
పేచ్చులుగ నొనర్పఁ గృష్ణచైతన్యల
శిష్యుఁరులు మరల శేర్పుకోనరె?

౬౬

- (౬౩) ఆనుశాసనికపర్వము, భారతము.
- (౬౪) భారతము, ఉద్యోగపర్వము. శూద్రునిను రాచకన్యకయందుఁ బుట్టిన వాఁడు క్షుత్రుని మనుస్మృతి, దశమోధ్యాయము.
- (౬౫) శ్లో॥ జీవితాత్యయ మాపన్నో యోన్నమత్తి యత స్తతః
ఆకాశమివ పుంశేన న స పాపేన లిప్యతీ॥
బ్రాహ్మణుండు (చచ్చిపోవునంతటి) ఆపత్కలమందుఁ బ్రతిలోమజాతి వాఁడు మొదలై యెవని యన్నమును భుజించినను బురదయందలి యాకాశమువలె వానియందు గొంచెమేని పాప మంటును. వామదేవ విశ్వామిత్రుని మహర్షులు దీనికుదాహరణము. మనుస్మృతి, దశమోధ్యాయము.
- (౬౬) రామభుజింతుగారి యుపన్యాసము.

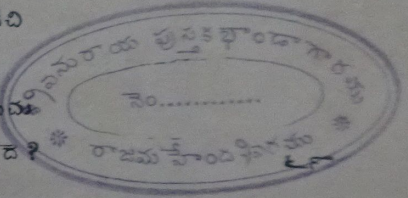
తే. చిత్రస, చందను లనుషేర్లఁ జెలగునట్టి
యనసులను శుద్ధిజేసి హింగువులజేసి
చిత్ర, చంద్రాఖ్యలనుబెట్టి న్నేహభావ
మలర మెలగిరి మనపూర్వ్య లనఁగవినమె!

౬౭

ఆ. వారుపుట్టినట్టి సంశంబులెయ్యః?
వార లెంతలేసి వారలైరి?
జాతి యేదియైన నీతియే ముఖ్యంబు
నీతిలేకయున్న జాతినున్న.

౬౮

తే. బందెములు దీసి పూర్వ్యులు జాతి విడిచి
భ్రష్టులైనను ముందు తరంబు నరులు
ద్విజులు గావచ్చు శుద్ధులై తిరిగి యనుచు
మనువు మొదలైన వేత్తల వతముగాదె?

క. జననంబు చేతఁ జూచిన
జనులెల్లరుఁగూడ నేక జాతియె యనుచుక
మనశాస్త్రములు సమస్తముఁ
బెనురోద మినుముట్ట ఘోష పెట్టుటలేదే?

౭౦

- (౬౭) జన్నురు శాసనమునఁ గలదని భండార్కరుగారు వ్రాసినది రామభుజి దత్తుగారి యుపన్యాసము.
- (౬౮) ఆపస్తంబ సూత్రములు, మనుస్మృతి.
- (౭౦) శతపథ బ్రాహ్మణము, భగవద్గీతలు, భాగవతము, రామాయణము, భారతము, సాంఖ్యశాస్త్రము, బృహదారణ్యకోపనిషత్తు మొదలగునవి. ఒక యుదాహరణము.
- శ్లో॥ న జాతిః పూజ్యతే రాజక సుకాః కల్యాణకారకాః
చండాల మపి నృత్యస్థం తం దేవా బ్రాహ్మణం విదుః.
భారతము, ఆత్మవేదపర్వము.

క. ౧ హరినామ స్మరణము భవ
 హరణము, ౨ శ్రీరామ నామ మను మంత్రము శ్రీ
 కర పుణ్యకరముగద ! యీ
 తరణోపాయమున బోవిడగుఁ బంచములకొ.

౨౧

తే. నాగరికు లైన యార్యు లీభాగమునకు
 రాక ముందటి నుండి స్థైర్యముగ నుండి
 ఆంధ్ర భూమికె గాణామ లైన మాల
 వాండ్రో నిటుఁ దోసి పుచ్చుట పాడియగునె ?

౨౨

మ. మనదేశంబున జన్మ మెత్తి మనక్షేమంబుకొ సదాశోభితా
 మనయంబుకొ మన సంఘవృద్ధి కయి దాన్యం బొప్పుగాఁ జేయుచుకొ
 మనదైవంబులఁ గొల్చుచుకొ మన మతామ్నాయ పరీకారంబుగా
 మనుచున్నకొ మనదేశ సోదరులె యన్మాటన్ విచారించమే !

౨౩

మ. మనకున్ సోదర వర్గ మాదురు నుండీ ! మాలల్ సహా; హిందు భూ
 జననీ గర్భము నందె కాంచిరి నుండీ ! జన్మంబు; నీదేశ మం
 దున సర్వేశ్వరు సత్కృపకొ గలుగు నస్తు వాఙ్మతముకొ బొందఁగా
 మనతోఁ బాటధికారమున్నది నుండీ ! మాతంగపుంబాతికొ.

౨౪

ఉ. దేవుఁడె కన్నకొండో జగతికొజనియించినవారికెల్ల; భూ
 దేవియొకన్నతల్లి, యిప తెల్లము; మానవకోటియెల్లరుకొ
 వాఙ్మనస్సదమ్మలు; లనత్వోఘనత్వములున్ స్వభావముల్
 కా; విక నర్ణభేదములు కౌఘ్నికంబులు; లాసీసీమిలన్
 లేఖి; వీనివల్ల లనలేశము లాభముఁ గల్గబోదు; ము
 న్నీఃధివృత్తులకొ గురించయే నియమించిరి పెద్దవార; లే
 తోవలఁజూచినకొ శుచికి దూరగులొటనె మాలవారలకొ
 బోవిడనాడినారు మనపూర్వులు ప్రిన్తతదేశకాలపా
 త్రానసరంబులన్ గని యుదారమనన్ములు దేశనాయకుల్

(౨౧) ౧ పుష్పపురాణము. ౨ గరుడపురాణము.

ధీనరు లీయభాగ్యులకు దిక్కయినల్చిరి, తొంటినీచఁపుం
 భావము మాటిపోయినది పండితకోటికి; నేటికింకనుకొ
 గేవలపూర్వపద్ధతుల శ్రేణిలఁబోవఁ దలంచుపూన్కి తా
 నేవగనైన నేటి కెదురీదుటవంటిది; కాలమేగతికొ
 బోవునొ తానునాగతి నె పోవుటకోవిదలక్షణంబగుకొ
 గావున దేశ కాలముల కైవడులారసి నిమ్మజాతులకొ
 గావలలందుఁ బోవిడక కారుణికోత్తములెల్ల బోవరే !

౨౫

సీ. ఊరిలోఁ గాపురముండ నీకుండుట
 నీశ్యరేవులఁజేర నీకయుంట
 వీధిలో నేవ్విచ్చగా విహరింపనీకుంట
 నీచభావముతోడఁ జూచుచుంట
 పల్లెకూటములకు వెళ్లనీకుండుట
 మోసాలలోపల ముంచుచుంట
 వైద్యసాహాయ్యంబు వడయనీకుండుట
 మతధర్మ నియమముల్ మప్పకుంట

తే. వాహనారోహణాది కౌతూహలములు
 నాటుకాలోకన విచోదనానికములు
 లేకయుండఁకఁ జేయుట లెక్కవెట్లఁ
 గలమె? నూలలఁబెట్టు నిక్కట్టు లకట!

౨౬

మ. మనదేశీయుల నేకజాతినరులకొ మాలిన్యముంచుకొ మిమకొ
 మనమే న్యాయము మూలదోచి, కరుణకొ మాయించి, స్వస్వంబులె
 ల్లను దుర్వృత్తిహరించి, హింసలీడుచుకొ; లాశుల్ వెతల్ లెట్టుల
 యొని హా! హా! యని యంగలాశ్చేదము లోకుల్ విన్నవో మృతీ !

చ. దయయును ధర్మముకొగడకుఁ దారించి కేలకొలంది యేయ్ల మం
 డియు నిటుమాలవాండ్రోను గడింది దెవంచలఁబెట్టుచుంట వెం

తయఁ బరిపాటియై మనకు దారుణవృత్తిగఁ గోచరుండుఁగా
 క యితరు లిక్విధంబుఁ బోడఁ గాంచిన గుండెలువీలి చావరే! ౨౦

మ. నరజన్మంబిది యుత్తమంబనుచు నానా దేశవిద్వాంసులుక
 వరుసక రూఢియొనర్చినట్టి పలుకుక వ్యర్థంబుఁ గావించి యి
 ట్లరరే! మడ్డిస్మృగాలు మానవులు వియ్యం బందుచున్నారు; భూ
 నుగులాగా! దయుఁజూచి పుల్కనులకక శుద్ధత్యముక సేర్పరే! ౨౧

ఉ. పాపను లెల్ల మానవులుఁ బాపులు పందము; లన్న నీచఁపుం
 భావములోనఁ బంచముల భావనచేసిరి ఛాందసద్విజాల్;
 కేలపామరుల్ గనుక, కృత్రిమ మేమియెఱుంగలేక, యీ
 కైవడికొప్పి, పంచములు గట్టిఁ గ గ్రింయల మంచు నమ్మి, స
 ద్భావములోఁ దులక భయము, భక్తి గడల్కొనఁ గా ద్విజన్మలక
 దైవమలంచుఁ, ద మౌపుడొ ధన్యులఁ జేయుదు రంచు, నెంచుముక
 నేఱుచేయుచుండి తమ జీవిత మెంతయఁ గష్టపుంజమై
 చేయు లావునం జెడఁ గ జేడ్పడి, యాత్మ గౌరవం,
 జీవము, లజ్జయుక మరచి హేయగతిక బరియించియాపగక
 హాని నొందుచుండినను హా! యది నొవ్వరు భారతీయు లా
 హా! విపరీతధర్మముల యాగడముల్! జననంబుచేతనే
 పాపులుఁ బుణ్యులౌదురే! ప్రపంచమునం దిటులెందు సేనియుక ౨౦

ఉ. కాకులుఁ బిల్లులుకే జెనకి కైకొనఁ గాఁ గనుఁగొన్న యున్న మే
 నాకును లేక భూనుగులే సాపడుచుండురు, విందు వెట్టఁ గాఁ
 బాకముచేసి రానులుగ వై దిన యన్నముఁ జూచి కుక్కలే
 తాకిన నెన్ననీయగు కదా! కవరాదె గొఁడారణి లష్టాహా! ౨౧

గీ. రాళ్ల అప్పలఁ గనుఁగొని రహిని మొక్కి
 చెట్టులను బుట్టలను బూజచేయునట్టి
 హిందువులు తోడి నరులను హినులనుచుఁ
 దలఁ గఁ గోయిట మరవిరుద్ధంబు కాదే? ౨౨

తే. కళ్ళొర ప్రతిరూపమై యెసఁగు నరుఁడు
 నరుని కగు నవమాన మిశ్యునిఁ జేరు
 మానవుల నవమానించు హీననరుఁడు
 పాత్రుఁ డగు నీశ్వర దోషా పాపమునకు. ౨౩

చ. తెలివిఁ దొలంగియున్న దురదృష్టులు, నీచులు, గడ్డదాసులువ్
 బలితఁపు దైవ్యదుర్గతుల బామలనొండెను మందభాగ్యులువ్,
 మలినులు, మానహీనులగు మాలలు సోదరులంచు నోటితోఁ
 బలికిన, వీనులక వినిన భారతకోటికి సిగ్గు గాదోకో? ౨౪

చ. మనువున కప్రతిష్ఠ, ఋషిచుండలికల్లను నల్లయక్క, చ
 క్కని మేవేదశాస్త్రముల ఖ్యాతికఁ దెచ్చిన మచ్చు, ధర్మఁపున్
 ఖనులయి వన్నెఁ గన్న మతికల్ల కీర్తికళాకళంక మీ
 యనుచిత వృత్తిఁ బోవడిచి యార్యు లఖండయశంబు నొందరే. ౨౫

సీ. ఒడలిపై చర్మమే యొలిచిదానము చేసె
 ననఘండు కర్ణుఁ డెందవతరించె?
 పులుఁగుకై మేని కండెలు కోసి యిచ్చిన
 శిబి మహాదాత యేక్షితినిఁ బుట్టె?
 ఎదఁగొంతులేక వెన్నెముకనే యొఁగిన
 ఘనుఁడు దధీచి, యొక్కడ జనించె?
 పనుపుఁబట్టలతోడఁ బ్రాణమే యిచ్చిన
 తీమాతనాచారుఁ డేనీమఁబొడమె?
 తే. అట్టి యీ “పుణ్యధామి” యం దక్క టకట!
 యగ్రజాతుల వారు మాధ్యంబు కఠిన
 నాటి మానీనులను బానిసలను జేసి
 గాసి నొందించు మిన్నా రకాగణముగ. ౨౬

సీ. పవలు రే ల్కొట్టింది క్షణసాయ మొవరించి
 యుర్వనిఁ బండించు మిన్న వారు

పోడి మీఱఁగ మంచి పాపరక్ష లొసంగి
 యురు సౌఖ్యమును గూర్చు చున్నవారు
 ప్రీతి గామమున మృతి పను కోరెవరముల
 నోళ్ళి మైఁ దొలఁగించు చున్నవారు
 గామి రక్షణను నై యామికత్వము భద్ర
 మొప్పారఁ గావించు చున్నవారు

ఆ. ప్రీతిమై ననాభప్రీత సంస్కారము
 లెన్నొయెడలఁ జేయు చున్నవారు .
 మనకు మేలు గూర్చు మాలల విడనాడఁ
 దగు నె! యిది కృతజ్ఞ భగ్న మగు నె! ౨౭

ఉ. చెన్నునుగొట్టువారి నవివేత తాతను మొత్తునట్లుగా
 నన్నిటికిఁ సదా మన సమాశ్రియముఁ మదిఁగోరియున్న యా
 పన్నుల నీయనూయివలఁ బంచములఁ దయమాలి యాగతిఁ
 బన్నులు లొందఁజేయుటకు భాష్యమె? భారతులార! చెప్పరే! ౨౮

ఓ. చాలినంతవెలుంగు, గాలియు నచ్చు ని
 కాలమై తగుప్రదేశాలు లేక
 కణ్ణుకోజులలోనఁ గాయ, కసరుఁ, దూడు,
 రుంపయే కాని మెతుకులు లేక
 ములుగుకాల్వలఁ బెద్దనుటికి నుంటులలోని
 నీరుఁదక్కఁగ మంచి నీరు లేక
 ఎండనానలనుండి హిమవాతములనుండి
 రక్షింపఁజాలు నస్త్రీయులు లేక

గీ. జాడ్యములు పుట్టి యేచేట శ్వపదకులము
 నాశనముఁ జేయుటయె గాక దేశ మెల్ల
 నంటువ్యాధులు వ్యాపించి యభిలజనుల
 ప్రాణములు దీయుచున్న దిపలుకు వినరే!

నీ మాల మాదిగలును మననంటిమనుజులే!
 వారి ప్రాణము మన ప్రాణమొకటే!
 సర్వావయవములు సర్వోందిరియుములును
 సర్వమానవులకు సమముగాదె?
 నీర మాహారము నిదిరియు మనకును
 వారికిఁ గూడ నావశ్యకములే!
 వారల దేహంబు నలే మన దేహంబు
 రక్తమాంసాదుల రాశియగును!

తే. మోదభేదాలు, సుఖదుఃఖములును, మరియు,
 బుణ్యపాపాలఁ, గోమిలేములును సరులే!
 ఉభయులను హెచ్చులొచ్చు లేమన్నవింక?
 మనను మార్చ్యంబునెనని కృమ్యుఱుగాక!

నీ. మాల మాదిగలకు మనకున్న యట్టులే
 కలదు నుండీ! బుద్ధి; కలదు తెలివి
 ఆశలెల్లను గల వాసక్తికలదు ఉ
 తస్మాత్ క్షాయము దీక్షయును గలవు
 కల దోర్పు నభివృద్ధి కాంక్షించు సద్గుణో
 త్కర మెల్లఁ దక్కువగాక కలవు
 కలిగియు ఫలములేక నశించుచున్నవి
 మన మంతిరాయముల్ వెనుమకికవ

తే. వారలును వృద్ధి నొందంగ నలయునన్న
 భగవదుద్దేశ్యమును గూడ భంగమయ్యె
 భారతాభ్యుదయమున కపాగమైన
 భంగము సుటిల్లె మనస్వార్థవరతకవ.

సీ. భక్తి ప్రపత్తుల భాసిల్లగలరంచు

నమ్మింప మాలవైష్ణవులు సాక్షి !

తౌర్యతీకాది చాతుర్య ధుర్యులఁటంచు

బ్రకటింప మాలనాటకులుసాక్షి !

జవ సత్య ధైర్యాతిశౌర్యాంకు లని చాటి

చెప్పంగ మాల మాష్టిండు సాక్షి !

కరకాశలాది శ్రీకర గుణాధ్యులఁటంచు

వానింప మాలశిల్పసులుసాక్షి !

తే. సకల సుమనోవిసోదన చర్యలందు

వలతులన మాలదేవరవాండు సాక్షి !

బహుశతర రాజ్యకార్య నిర్వహణశక్తి

శాలులన మాలయుద్యోగి జనముసాక్షి !

౯౨

ఉ. పోలిన చాకచక్యమున భూముల శిస్తు పసూలు చేయుచుక

గాలుచు నుండిరేకద ! మరాట ధరిత్రీఁ; ద్విలింగధాత్రీఁ బూ

ర్పూరు గూర్చినట్టి ధనరాసులు ణోశముజేర్తురే కదా !

మాలల యోగ్యతక దెలుప మానితప్పత్తము లివ్వించాలవే ?

౯౩

సీ. ఎందఱు కపిల మునీండు లీమాలల

యం దుద్భవించి పెంపొందువారో ?

ఎందఱు నందవరేండు లీపంసము

లందు జన్మించి చెన్నొందువారో ?

ఎందఱు కనకకపీండు లీమాతంగు

లం దుదయించి సొంపొందువారో ?

ఎందఱు శ్రీపాణిచండు లీగోసంగు

లందు జనించి చెల్వొందువారో ?

తే. ఎందఱెంద అరుంతు లీనిమారు

లం దవతరించి సత్కీర్తి నొందువారో ?

ఏపుగననీక మాలల హిందుజాతి

స్వార్థరతి నాత్మనాశంబు సలుపుకొనియె.

౯౪

ఉ. ఆరయ హిందుదేశమున నైదవభాగము నిమ్నజాతులు

న్నారు గదా ! నిరంతరము నైవ్యఁపుభావముతోడఁ జూచినక

వారలు వైరమాని మనపైని; మతాంతరులై, ద్విధాత్వ మే

పారఁజరించినక మరల భారతవర్షము వృద్ధిఁజెందువే.

౯౫

ఆ. సర్వ భారతీయ జాతీయతావిని

ర్మాణమునకు యవన క్రైస్తవులయు

న్నేహ మవసరమని చెప్పుమండియు హిందు

జాతిఁ జీల్పివేయ నీతియగునె ?

౯౬

సీ. నరుని శరీరంబునకును మస్తిష్క మెం

తటి యగత్యంబో పాదములువంతె !

మెదడు లోపించిన మొదలె జ్ఞానములేదు !

పదములు లేకున్న మెదలరాదు !

సంఘంబునకు నగ్రిజాతి ముఖ్యతయెంతో

కడపటి జాతి యక్కఱయవంతె !

అంగంబులకు రక్త మాధారమెట్టులో

జాతులకెల్లను జ్ఞానములే !

ఆ. సంఘదేహమెల్లఁ జక్కఁగా లేకున్న

సంఘమంత క్కాఠి సంఘటిల్లుఁ

గాన జాతులెల్ల జ్ఞానంబు నొండక

ముక్తి లేదు సంఘమునకు నిజము !

౯౭

ఉ. గోవులయందు హిందువులకుం గల భక్తియు, మేచ్చకై స్తువుల్
 గోవధజేసి మాంసమును గోరభుజించుట తెల్లమేకదా!
 శేషల పాపచిత్తులని క్రించుడనంబు వహించి మాలలం
 గ్రోవులఁ జేరనిక యుడికించిన వారలు తస్మత్కస్తలై
 గోవులఁ జంపి మాంసమును గొంకక జంకక మెక్కుచుంటుచే
 గోవధ నాడు నాటికినిఁ గోట్లకొలందిని వృద్ధిఁజెందె; హా!
 గోవులయందు భక్తిగల కోవిదులైనను మాలవారలకొ
 బావులగాఁ దలంప కతి పాపన భావులఁజేసి పోవినరే!

౯౦

చ. జగమునఁ దోడి జాతు లటు సర్వవిధంబుల వృద్ధి నొందుచుకొ
 సోగనుల దొంతులై మిగుల శోభింతుండఁగఁ దేజుదక్కి యీ
 వగ మనజాతి యార్తివడి వాసి దొఱంగుటకుకొ గతం బిటుల్
 పగగొని మాలలకొ బఱచు పాపఫలంబునకన్న నున్నదే!

౯౧

ఉ. తాలిమితోడ నీశ్వరుని దర్శనమున్ బొనరించు పొంటె పాం
 చాలమునందు నూనరుల సంజ్ఞను నొప్పెడు మాలజాతి దే
 వాలయమున్ జొరంగఁ దగుయత్నమునేయుటెఱింగి యగ్రవి
 ర్ణాలెదిరించి నిల్చినఁ, రఘువైరము హెచ్చి కోర్టులన్
 వేలకొలంది విత్తమును వెచ్చమునేయుచుఁ బోరినన్ జయ
 శ్రీలభియింపకున్కిఁ గడు సిగ్గిలి బెగ్గిలి యేమిచేయఁ గాఁ
 బాలక, హిందుజాతియెడఁ జాల ననప్యామునొంది, యెంతయున్
 జాళినిఁజెంది, సూనరులు స్వామిక, సాంఘిక, గౌరవ స్వతం
 త్రొలను గోలుపోయి నుతరామును సౌఖ్యములేని జీవనం
 బేల యటంచు రోసి, తమ బేలతనంబును మూలఁదోగిసి, పం
 తాలు దలర్చుగా యవన ధర్మముఁ గైకొని, యొక్కమాటుగాఁ
 తీలుకపోయి మల్గులను జీరిరి నూరకొలంది మంది, పాం

చాలమునందె మేఘులను జాతికిఁజేరిన మాలలెక్కడన్
 గోలగఁ బ్రాణముల్ నిలుప గుక్కెడు నీళ్ళును జిక్క కొక్కెడన్
 మేలగు బావిలోపలను మేచ్చులు హిందువులందు సర్వ వ
 ర్ణాల మనుష్యులుకొ గలసి బ్రాహ్మణ శూద్ర విభేద భావముకొ
 గాలికి దోలి మాధ్యమును గాలిచి వేలిచిరేమొ యన్నటుల్
 మాలిమితోడఁ దోచుచు జలంబులు చేకొనుచుండఁ జొది మే
 త్రేలుని మెచ్చుకొంచుఁ జని మేఘులు తామును గూడ బావిలో
 నీళ్ళు చేదుకొడలఁచి, నెయ్యము మీఱగఁ జేరరాగ; గ
 గ్రోలు జనించి యెల్లరును గోల యొనర్చుచు నక్కటక్కటా!
 కాలము కాలిపోయినది, కాని, శలంపులు పుట్టుచుండఁ, బో
 గాలము వచ్చె మేఘులకు, గర్వము హెచ్చెను, కండ కొప్పునకొ
 బాలికి వచ్చి కూపమును మైలయొనర్చిరి; యింతిభూగ మే
 కాలమునందునుకొ గలదె? కార్యము లేదిక, వర్ణ ధర్మముల్
 పాలన చేసికొఁగలుగు పాటి యుపాయము లేదు, నీమముల్
 తూలక నిల్వవింక, ద్విజులుకొ గులధర్మములకొ గణింప; రా
 శీలము మాటిపోయినది, చెల్లెను న్యాయము, నీతిలేదు, బా
 ప్త్యాలకు మేరలేదు, నలుసంతయుఁ బానఁపు భీతిలేదు; హా!
 కూలెను నేదధర్మమని కొందఱు కుయ్యిడుచుండి, నాలుకల్
 గోలుమఁ గోపతాపములఁ గొందఱు కావము లిచ్చుచుండఁ, గ
 య్యాలకుఁ గాలుదువ్వవు, గయాశితనంబున బాలవైదికల్
 రాలను రువ్వవుకొ, మిగులరాయిడి నేయఁగఁ, దక్కువారలకొ
 గోలులు బూని కార్యమునఁ గొట్టుమఁ నిట్టుమ వెంటనంటఁగా
 బోలను! పోల దన్న యొక పుణ్యుడు నైతిములేక, వీనులై
 కాలికొలందిఁ బుచ్చులిడి, గ్రమ్మన నిండ్లను జేరి యొక నీ

వీలున ప్రాండవ పౌజలు పెట్టెడు బాధలనుండి తప్పుకోక
 బాగును మందు బాలగ విచారణచేసి, యాపాయ మెంచియుంక,
 వేలకొలది మేఘు లొకపెట్టిన మేఘమతంబు జొచ్చి ధీ
 కాలు బ్రాహ్మణాది జనసంఘము తెప్పనఁ దెల్లబోవఁ జా
 ట్టాలయి, మిక్కిలై తగు పశానులు సాయమువచ్చి నిల్వ, ను
 ద్వేల ముదభిలో మునిగి తేలుచు, వేడ్కల నోలలాడుచుంక
 గాలము పుచ్చుచుండిరి సుఖంబుగ; మేఘులు మేచ్చులనఁ గ.
 ల్లోలము లేదు కూపములలోని జలంబులు దోడువేళ; బం
 గాళమునందు నోవధలు కారణముల్ గను మేచ్చుభారతీ
 యాళిక సంభవించు కలహంబులలోపల నామకూర్చు లే
 పాలికె తీరకుండ నిరుపక్షములక బయినుండి మాచుచుక
 దాళము వేయుచుండిరిగాదా! శ్వపచుల్ గద వారలెల్ల! నీ
 పోక వారితో మనము మాధవీవాదలు పెంచుకొన్నవో
 పీలద హిందుబాతి? యతివేలఁపు సాంఘిక విప్లవంబునక
 గూలద హిందుదేశ? మిదికూడునె! తోడి జనంబు నవ్వఁగాఁ
 బాలయి పోర హిందువులు? పాపఁపు నాశనదేవతా ముఖ
 త్వేళక రాళకీలకుఁ జిక్కి నశంపద హిందుధర్మ? మిం
 కేల విలంబముల్; తగిన కీలకముల్ గనిపెట్టి చక్కఁగా
 మాలల సంస్కరించి తగు మన్ననచేయుచు దేశ కాల పా
 త్రాలను జూచి సద్విజవతంబులు గర్వయుఁదిక్కి, సభ్యదే
 కాల మనీషులంబలె వికాలములె హృదయాలతోడుతన
 గాల్గుదు, "నెన్నిసర్గములు గల్గినప్రాండవలెల్ల నొక్కటే
 మేలను బాతి" యందుఁ దమి మీఱఁగఁజాటుచు హిందుదేశ ధ
 ర్మాలను నుద్ధరింపర? గమస్త జగంబులఁగీర్తి నింపర? ౧౦౦

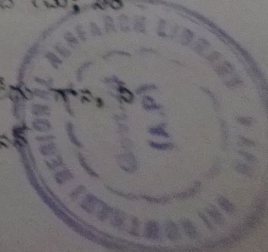
30
వె. వె.

తే. క్రైస్తవ మహమ్మదీయ ధర్మంబులందుఁ
 గలియు వారందఱును నీచకులమువారె
 సాంఘిక స్వామ్య గౌరవాసక్తిగాక
 తారతమ్యం బెఱిగి చేరువారె వారు? ౧౦౧

గీ. పంగదేశీయు లిప్పు డీభంగపాటుఁ
 గాంచి పంచములను గాగఁబించుచున్న
 వారు; మరియూ, మహారాష్ట్ర పౌజలుఁగూడ
 యు క్కరితినె జేమించుచున్నవారు. ౧౦౨

ఉ. మాలకులంబు కన్నఁ గనుమాలము గల్గిన బాతులెన్నోలై
 మాలము గాగ నున్నను, సమస్త జనంబులు మాల వారినే
 తేలిక చూపు మాడఁ గబదే తగు కారణమేది యైన? నే
 కాలమునందో మాలకుఁ గల్గెను నీవత; వాటి నుండియున్
 జాలుగ నచ్చుచున్నయది చాలకకంబులనుండి, యెవ్వ రీ
 జోలికి రాదు, సత్యమును జూడఁదలంచిన యెన్నోలైన నీ
 "మాలల కట్టు లేర్పడియె మైల"! యటంచును బ్రశ్ననేయ, మా
 మూలగ నచ్చుచున్నదని మాల్గుట మాత్రమెకాని, యిట్టి దీ
 మాలయందు లోపమని, మాలలుచేసిన పాపమందు, నీ
 మూలముచేత మాలలను మట్టఁగ రా దను వారులేరు; ఈ
 వేళను మాలవారికినిఁ దెప్పలు హీనకులాల వారి కే
 లీలఁబరీక్ష చేసినను లేకము భేదముకదై? యింతకున్
 మాలలనేచఁగాఁ బ్రజల మాధ్యమే హేతువు గాగదోయ; నిం
 తేల నాలు దేశమునఁ దెల్లని వారికి స్థల వారితై
 నీలికయున్న యిద్వయము ద్వేషఁపుబద్ధియు లేదు గాన,
 మాలలెల్ల దోష మునుమాత్రము లేదని బోధ చేసినను

12846

వేలము వెట్టిగాఁ బ్రజలు వేచక తిక్కిన నిమ్మ జాతులన్
మాలిమిఁజూచి నట్లమున మానక చూతురు కాన, సద్విజ్ఞుల్
మాలల పుట్టు పూర్వములు, మాలలు నీచతఁగన్న హేతువుల్,
మూలము మట్టగాఁ బ్రజకు బోధయొనర్పరే? మేలుఁగూర్పరే? ౧౦౩

ఉ. సామరులైన హిందువులు నందలువేలును నన్యధర్మమున్
దాము గ్రహించుమండుటకుఁ దత్కులమున్ మన యగ్రవిర్ణముల్
వేమరు నీచభావమున వేసరఁజేయుట హేతువైననున్
దామనవు త్తిమై బరమతస్థులు హిందుమతంబు మీఁదటఁక
దీమస మొప్పు మోపు నపనిందలు సాయములొనుగాన ను
ద్దామయశంబుగన్న స్వమతంబు మహత్వము చాటి చెప్పి బో
ధామృతవృష్టి లోకమును దన్ని విమూఢుల సంశయంగులన్
శ్రీమహి తాత్పర్యై తొలఁగఁ జేయరే? సత్య మెఱుంగఁజేయరే? ౧౦౪

ఉ. జ్ఞానవిహీనతఁకై శ్వపచ జాతుల కీమరనస్థకల్లె, ను
జ్ఞానధనంబు విద్దియ యొసంగును కావున విద్య నేర్పినకై
మానవధర్మముల్ దెలిసి మానుగ వర్తిలి యీమతంగజాల్
మానవులై చరింతు రభిమానము మానము జ్ఞాన మేర్పడక. ౧౦౫

గీ. ఈముపాయంబుఁ దలఁచి దేశీయులందు
సంఘభక్తులు, సంఘసంస్కారపరులు
మాలలను జ్ఞానవేత్రింబు మమత నొసఁగ
జతనములు నేయుచున్నారు శక్తికొలది. ౧౦౬

గీ. పంచముల దుస్థితినిఁ గాంచి పరితపించి
వారి దీనతఁ బాపఁగా గోరియున్న
సజ్జనుల సత్కృపను బాఠశాల లెన్న
వెలసినవి; యెల్లెడల నింక వెలయఁ గలవు. ౧౦౭

గీ. ఇతర దేశీయులగు క్రిస్తుమతము వారె
మాలల యభాగ్యతకుఁ బాల బాలిఁజెంది
వారి బాగునకై శ్రీమంపడుదునుండ
మన ముపేక్షవహించుట మంచిదగునె? ౧౦౮

చ. అరయఁగ వెంక దేశమునయందు ఎసింఁచెడు నామ శూద్రు లీ
తిరగతిలోని వారలెకదా! మనసంఘమువారు వారి నా
దరణము నేయనుండిన కతంబున నేకద! వేన వేలుగాఁ
దురకలఁ జేరి హిందువుల దూఱుచు నుండిరి మేఱమీఱుచుక. ౧౦౯

క. మలకలలోపలఁ గొందఱు
కలసిరి హిందువులు మఱియుఁ క్రైస్తువులందుకై
గలసి రిక్కఁ గలయుచుండిరి
వెలివేయుచు మన మగౌరవింపఁబలనక. ౧౧౦

చ. ఇతర మతంబులందు మన హిందువులందఱు చేరుచుంట యా
మతములలోన నుండు పరమార్థ మెఱింగియె కాదు నుండి! ఈ
మతమున నెట్టిలోప మణుమాత్మము కద్దని కాదు నుండి! స
మృతముగ వార లుదటి సమానముగాఁ గనుచుంట; హిందువుల్
హితముతఁ జాడకుంటయును హేతువు లింత యధార్థ మెంతయుక.

చ. పరువుగ నెల్లవారి సమభావమునకై మన మాదరింపమికై
దఱచుగఁ బామరుల్ పరమతంబులలోపలఁ జేరుచుండి రీ
కరణినిఁ గోట్లకొద్ది ప్రజ కృన్నన నన్యలఁ జేరి పోయినకై
హరహర! దుస్వహంబగుచు హైందవసంఘము యాపుమాయజే? ౧౧౧

గీ. సర్వ సమత్వంబుఁ బాటుటచేఁగదా!
క్రైస్తువి మత మెల్ల కడలనింజె
సర్వ సమత్వంబుఁ బాటుటచేఁగదా!
బౌద్ధధర్మము బావ్యాస్తమయియె

సర్వ సమత్వంబుఁ జాటుటచేఁగదా!

ఇస్లాము మత మెల్ల యెడల నెలనె

సర్వ సమత్వంబుఁ జాటుమిచేఁగదా!

హిందూమతంబు నశించుచుండె

తే. ధర్మముజీయైన హిందూమతంబు నందు

సర్వమంగళ మయ్యెనే సర్వసమత?

లేదు! లే! దది లేక పోలేదు! గాని

ఆచరణలేక "ఉండి లేనట్టె"యయ్యె.

౧౧౩

సీ. మన మెంత మాలల మణఁగఁదొక్కిన వార

లొన్నత్యమును బొందుచున్నవారు

రైవ సత్కృపను విద్యాభ్యాసమును జేసి

యుద్యోగములు చేయుచున్నవారు

జ్ఞానంబు వడసి నాగరకత్వమున మించి

యురుకు చిత్వము నొందుచున్నవారు

పరమతంబులఁ జేరి పరులప్రాప్తననుండి

సన్నతులను జెందు చున్నవారు

తే. వారి కొక్కింత యధికార పదవి వచ్చె

నన్నఁ దల మీఁదవేల్చి లొచున్నవారు

వారి నిపుడేని మసలోనఁ జేరనీయ

నొప్పుకున్న దేశమునకు ముప్పురాదె?

౧౧౪

సీ. ఆర్య సామాజికు లతిదియాదృష్టి నం

త్యజాలఁ బోవఁగ దీక్షఁ దాల్చినారు

బ్రహ్మసామాజికుల్ పబిలానురాగులై

వారిపైఁ దమ చూడ్కిఁ బఱపినారు

సమత ద్విభాస సామాజికులుఁగూడ

వారిఁ గాచెడు కోర్కె మీతినారు

రామకృష్ణ వివేక సామాజికులు సదా

వారి యభ్యుదయంబే కోరినారు

గీ. ఆల లోడా మహారాజ తిలకు వంటి

స్వపతి పాలిత సంస్థాన సత్ప్రభువులు

పీఠ ప్రతి సూర్య రాయాది పృథివి పతులు

వారి రక్షించు దానినే చేరినారు

౧౧౫

మ. కలయక జూచిన నెందు జమ్ములును దుంగల్ గాని లో చెట్లు, బు

ట్టునుం, గుట్టులు, గట్టు, మిట్టులును జూడక రాని కొల్లేటి భూ

ములలోఁ దోములబాధఁ బాపుకోను నేర్పులేక ఘోరా రిమ్మె

నిలువక జాలని నోరులేని పసులక వీక్షించి దెందము వి

హ్వలమై నిల్వన నీరుగాఁ గరఁగి హా! హా! యంచు నిట్టూర్చి య

గ్గలఁపుం జాలినఁ జెంది తత్పతులకుఁ గంఠాతివారింది యె

వ్వలనక సౌఖ్యముఁ గూర్చుఁ బెక్కుఁగిలక బాతించి పుణ్యాత్ములక

బలుపుణ్యాత్ముల డటన్న కీర్తిఁ గనె నెవ్వఁ డావువీంపాపురా

యలు జగ్గించిన యాంధ్రదేశమునఁ గట్టా! యట్టి కాయణ్యమా

ర్దులు, ధర్మాత్ము, బుదార సాహసులు, కీర్తి, కార్యకూరుల్, మహో

జ్ఞవలకీర్తుల్, సుచరితుల్ లెవ్వరయినక జన్మించి, యి వ్యుదభా

గ్యుల, నీమాల సుధరించి, కృతకృత్యుల్లఁ బ్రకాశింపరే? ౧౧౬

సీ. మనప్రభుత్వంబువార నకూలయై పంచ

ముల సుధరింపఁ గా దలచినారు

పంచమ బాతికి బ్రహ్మజాతికఁ గూడ

కాసనా లొకరీతిఁ తీసినారు

మాలల బడుల కిమ్మడిగా ధనం బిచ్చి
 పోతాహమును జేయు చున్నవారు
 అందఱితోడ న్యాయస్థానముల యందు
 నన్ని స్వత్వము లిచ్చి యున్నవారు

తే. సరి సమానముగా నెల్ల జాతులకును
 బన్ను బందులు విధించు చున్నవారు
 ధూమశకటాదులను లోప మేమి లేక
 యెల్లరికి నొక్క యధికార మిచ్చినారు.

౧౦౭

సీ. మనుపరే! యీదిక్కు మాలిన మాలలఁ
 గరుణాంతరంగులై క్రొలువారు .
 పెనుపరే! యీనిరు పేది మాతంగుల
 దీన బాంధవదీక్షఁ బూను వారు
 కావరే! యీకనికరఁపు బానిసలను
 బరమ ధర్మాత్ములై పరగువారు
 పోవరే! యీలేళ్ళబోని మానిసులను
 బూజుచారిత్రులై పొలుచువారు

గీ. ఆదరింపరే! యీశుని భాదనలను
 సతత లోకోపకారులై బ్రతుకువారు
 దాపుఁజేర్చరే! యీ చిరదాస్యయుతుల
 నార్త రక్షణ శీలురై యలరువారు.

౧౦౮

తే. నిమ్మ జాత్యుద్ధరణమున్న నీచజాతి
 జనులకును జ్ఞానధనమిచ్చి జడతమాన్ని
 మాధ్యమును మడ్డితనమును మాయఁజేసి
 హైందవులకెల్ల సభ్యత వలరఁజేసి
 ప్రజలలో భ్రాతృభావంబుఁ బాడుకొలిపి
 భారతకుటుంబమున కాత్మ బలముఁజేర్చి

యేకజాతీయతా భావ మెలఁగుఁజేసి
 తోడి మతములలోన హిందూమతంబు
 నఖిల జాతులలోపల నాగ్యజాతి
 గౌరవంబును సత్కీర్తి వేరుఁగాంచి
 యభ్యుదయ మొందఁజేయు నుద్యమముగాని
 సకల కులములు గలిపెడు చర్యగాదు.

౧౦౯

సీ. పంచమాదుల నుద్ధరించు ప్రయత్నంబు
 జల్లి పూటలవల్ల జరుగఁబోదు !
 ఉచితమై తగునట్టి యుత్తిమ విద్యతోఁ
 జర్మకారక పరిశ్రమము వేర్చి
 తెలుఁగు సీమల నెల్లడలఁ జర్మసామగ్రి
 నిర్మించు శాలలు నిలుపవలయు !

నిలిపి చర్మఁపు వస్తువులు సిద్ధ పరిపించి
 యన్యదేశ్య ప్రవాహ మాపవలయు!

తే. ఈవలయు! మాలకు సౌఖ్య జీవనంబు;
 నధికధనముల మీకార్య మగుటకతన
 నాంధ్ర సూర్యునివంటి యాదార్య ధుర్యు
 లీ మహోద్యమమున కూత మియ్యవలయు !

౧౧౦

సీ. నుడువలేదు! నుమండి! కడజాతి వారింట
 భోజనంబులు నేయఁ బోలు వనుచు
 పలుకలేదు! నుమండి! పంచమ జాతితో
 స్నేహంబు లేప్రొద్దు నేయఁ వనుచు
 చెప్పలేదు! నుమండి! చేరి మాలలతోడఁ
 బొందుగా వియ్యంబు లందుఁ దనుచు
 అడలేదు! నుమండి! యంకియ నర్ణజాలను
 విందు వేడ్కలకు రానింఱఁ దనుచు

తే. ఆర్యవరులార! సహభోజ నానికములు
 సహజ సద్భావ సంపద సమముగావు!
 వికనుశ్యంబు సమకూర్చి యలరజేయ
 సానుభూతియె యన్నింటి సరి సుమండి!

౧౨౦

వీ. అన్ని జాతులకు విద్యాదానమును జేసి
 జ్ఞాన సంపదఁ బెంపఁ బూనరయ్య!
 ఎన్ని కులములున్న హిందువు లందఱు
 నేక జాతి యటంచు నెంచుడయ్య!
 నీచ వంశజు లెల్ల శౌచ, మారోగ్యంబుఁ
 జేందు సాధనములు జేయరయ్య
 ఆపన్ను లై యున్న యంత్య జన్మలక్షణఁ
 దోడు పాటానంపఁ జూడరయ్య!

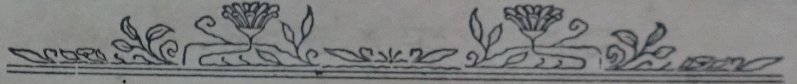
తే. ఆర్యు లేగిన దారుల నరయరయ్య!
 ఉన్నతౌద్యమున దృష్టి యుంచరయ్య!
 మనసులో భేద భానముల్ మరునరయ్య!
 హిందూ జాతినెఁ బునరుద్ధరింపరయ్య!

౧౨౧

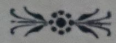
ఉ. మాలల భావికాలదశ మాన్యతరంబు, మహోన్నతంబు నై
 క్రాత్రెడు; నిందు సందియముఁ గాంచఁగ నక్కఱ లేదు, దైవ మీ
 లీలఁ బరీక్ష నేయుచుఁ జలింపక యొర్పుచుఁ దన్ను గొల్చు సం
 శీలర నుద్ధరించు నని చెప్పవొకో! మన వేదశాస్త్రముల్. ౧౨౩

గీ. మనము మాటను దక్కించుకొనక యున్నఁ
 గార్య మాగదు, కాలమే గడవఁ జేయు
 దేవుఁడే సామునును జేయు దీన తతికిఁ
 జేరి తోడ్పడరయ్య! జేశీయులార!

౧౨౪

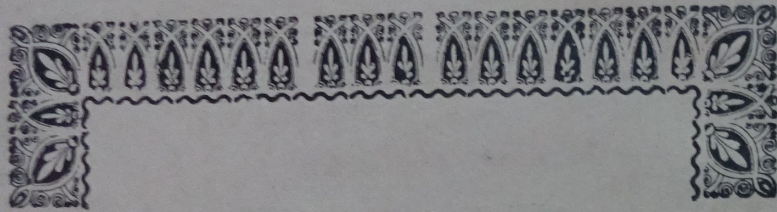

పార్థవ.

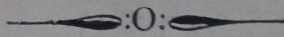

ఉ. మాలల గోల భాగవతమా! మర భాగవతమా! నంగ; మా
 కాలము వోవుతే. ఫలము కాకిఁక పుణ్యము! పూరుషార్థమా;
 "మాల లటంచుఁ బేర్కొనిన మాత్రేనే పాపమువచ్చు" నంచుఁ బా
 ల్మాలక, మీర లీబయిసి మాలిన దీనుల నాల కింపుడే!

నిరుద్ధ భారతము.

వీ. సరస దయా సత్య శౌచ సంపదలాప్ప
 ఎత్తము భూసుర స్వాములార!
 ఘనమైన శేశపాలనశీలమున మించి
 పరగడి త్పత్రయ ప్రభువులార!
 భాగ్యభోగ్యంబు లొప్పగ దానకర్ణులై
 వనరారు వైశ్యరత్నములార!
 కాయకష్టమున దేశీయవృద్ధికి ధన
 ద్రవ్యముల్ గూర్చు శూద్రవరులార!
 గీ. దీనజనులము; మేము మీదేశజులము;
 ఆదివారము మీకు; మీ సోదరులము;
 పతితు లైనాము; మాదు దుర్గతి దొలంచి,
 భాగ్యధనమిచ్చి మము; బోవ బూనరయ్య!

నిరుద్ధ భారతము.

శ్రీ. రాజ్యాంగ తంత్రజ్ఞ రాజి మెచ్చగ ధరా
 రాజ్య మేలిన మహారాజులకును
 జ్ఞానప్రదాయక గ్రంథకోటిని గూర్చి
 సత్కీర్తి వడసిన సత్కవులకు
 విజితేంద్రియత నొప్పి వీతరాగత మోక్ష
 మార్గ దర్శకులైన మామలకును
 సకల జీవన సౌఖ్య సాధనంబులు జూపు
 లోకజ్ఞు లగునట్టి లోకసులకుఁ

తే. దావలంబైన మావంశ మీవిధానఁ
 గేవలంబైన దుస్థితిఁ గీడ్పడంగ
 నావిలంబయ్యె మా మదు; లేవపడక
 కేవలంజేర్చి, సత్కృపక బోవరయ్య!
 శ్రీ. కుక్కలకంటె దక్కువవార మైతిమా!
 మమ్ము మీ నాడల మసలనీరు
 కాకులకంటె జుల్కనివార మైతిమా!
 మమ్ము మీదవ్వల మసలనీరు
 పిల్లలకంటె చాపిష్ఠుల మైతిమా!
 మమ్ము మీయిండ్లలో మసలనీరు
 దున్నలకంటె నెంతో నీచ మైతిమా!
 మమ్ము మీ నాకిండ్ల మసలనీరు

తే. లేళ్ళకంటెను గోళ్ళ పొట్టేళ్ళకంటె
 మీకుఁ గొఱగాక పోతిమా! తాకనీరు
 నుగుణములార! న్యాయంబు జూడరయ్య!
 మేము మీ సోదరులము మమ్మామరయ్య!

సీ. ఇలువీడి పయనంబు లేగుదంచెడివేళ

నెదుర నేరికి దారస్లిరాదు

నాటకంబులు, సభలో, నవ్యవినోదముల్

వేడుకతోఁ జూడ వెళ్ళరాదు

పర్వవేళలనైన భక్తితో దేవతా

దర్శనంబును జేయఁ దలఁపరాదు

పదిమంది నడచెడు బాట గదా యంచు

నడు వీధిలో నైన నశువరాదు

ఆ. ఊరి వారితోడ నీరాట రేవుల

స్నాన మాడరాదు, జలముఁ గొనఁగ

రాదు, మాట లాడరాదు శిష్టులతోడ;

మేము చేయు పాప మేమిటయ్య!

సీ. శుచిలేదనుచు మమ్ముఁ జూడరాదందురా

పరిశుభ్రతను మాకుఁ గఱపరాదె!

పరమమార్గులు మీరు పనికిరారందురా

తెలివితేటలు మాకుఁ దెలుపరాదె!

సద్గుణంబుల మీరు సాటి రారందురా

మహిత బుద్ధులు మాకు మప్పరాదె!

కరము నీచులు మీరు కలయరా దందురా

నెఱతనంబును మాకు నేర్పరాదె!

తే. అతి దరిదు్రిలగుట రోతు మందులేని

సిరి గలుగు మార్గములు మాకుఁ జెప్పరాదె!

భూతదయ యుంచి, పటు సానుభూతి మించి

శ్రేయములు గూర్పరయ్య! దేశీయాలార!

౪

౫

సీ. మము మీరు వెలివేసి మన్నింప కుంటచే

నూర్జైతును మేము చేరవలసె

పరిశుద్ధతను మాకుఁ గఱపకుండుటచేత

మాలిన్యమున ముద్ది తేలవలసె

చదువు చెప్పక మమ్ము వదలివేయటవల్ల

నజ్ఞాన కూపమం దణఁగవలసె

నీతు లేమియు మాకు నేర్పకుండుటచేత

దుర్మితీలోఁ బడి దొర్లవలసె

సీ. మన మతంబునఁ గల ధర్మ మర్మములను

జెప్పనికతాన నన్యులఁ జేరవలసె

కలసి చేదోఁడు వాఁదోడుగా మెలంగు

మమ్మిటు లుపేక్షనేయ నేమమ్ముగలదె!

సీ. మడ్డివారని కన్నబిడ్డల నెంచేని

ప్రేమింపకుండురే వెట్టులేని?

కూరచిత్తులటంచుఁ గొడుకులఁ దయమాని

పోషింపకుండురే మార్గులేని?

అప్రయోజకులంచు నాత్మసంతానంబు

విడనాడఁజూతురే నెడఁగులేని?

జ్ఞానకూన్యలటంచు నూనులఁ బగబట్టి

తెగనాడఁజూతురే ముగుదలేని?

తే. ఎట్టిలోపంబు తెన్ని చూపట్టుచున్నఁ

దలఁపక సహించి పరమకాంతము వహించి

కన్నబిడ్డలవలె నెంచి కరుణ నింది

మమ్ము మన్నించి పెంచరే! మాన్యులార!

సీ. చదువు గల్గినఁ గదా! సదసద్వివేకంబు
 తోఁ జాకచక్యంబు తొంగలించు
 ధనము గల్గినఁ గదా! ఘనతర వ్యవహార
 కాశల్యమహిమంబు కానుపించు
 శిక్షగల్గినఁ గదా! చిర సాంప్రదాయక
 సద్వర్తన స్ఫూర్తి సంఘటిల్లు
 సాము గల్గినఁ గదా! శాత్రువోద్యద్గర్వ
 నిర్వాసణ ఖ్యాతి నివ్వటిల్లు

తే. మాకు చదువీక, ధనమీక, మంచి శిక్ష,
 సాము, గణపక; సామరుల్, సోమరులని,
 మందులని, పందలని మమ్ము నిండచేయ
 నేమిఫల మున్నదయ్య! మాస్వాములార!

సీ. మఱిపెన్ దీవిలో మర్యాదచేయక
 యలుసు చేసినయంత నల్పులైరె?
 సౌతాఫ్రికాలోన సమముగాఁ జూడక
 నిరసించినంతనే నీచులైరె?
 కనడా ధరితిలో గౌరవింపక యవ
 మానించి నంతనే హీనులైరె?
 అమెరికా నీమలో నాదరింపక చిన్న
 మాపు మాచిన మాత్రొ బాపులైరె?

తే. భారతీయులు; వారి కెవ్వారు సాటి?
 నాగరకులందు భరత సంతానమెట్లొ
 భరతవర్షీయులందు శ్వపాకులై!
 ద్వేషభావంబు మాని శోధింపరయ్య!

సీ. పురములలోనఁ గాపురము లుండఁగనీక
 నడిదారిలోపల నడువనీక
 పదిమందితోఁ బాటు బడులకుఁ బోనీక
 పొగబండ్లలోఁ బొత్తు పొందనీక
 కృషికార్యముల స్వయంకృషి యొనర్చుగనీక
 వాణిజ్య లాభముల్ నడయనీక
 నీధులనలె నెంచి, నిర్దయత్వము మించి,
 నానాగతుల నవమానపరచి

తే. మిమ్ము మమ్మును నొక్క చందమ్ముఁజేసి
 కష్టపెట్టిన సౌతాఫ్రికనులనెల్ల
 దుర్లయలటన్న మీరలే; వర్ణభేద
 మూలమున, మమ్ము హింసింపబోలునయ్య!

సీ. పరమభక్తిని మీరు పఠియించు శ్రీరామ
 నామమంత్రమునె యెన్నఁడుఁ బఠించి
 మరియాదగా మీరు ధరియించునట్టి చం
 దముననే యెఘుకు వస్త్రములు దాల్చి
 గుఱిమీఱ మీరు గైకొనునట్టి శ్రీమణి
 శ్రీచూర్ణములె ఫాలసీమఁ జేర్చి
 అఱిశయంబుగ మీర లాదరించెడునట్టి
 పరణినే కేశపాశములు దాల్చి

తే. మీదు హిందూమతంబునే మిగులనమ్మి
 తవిలి ముప్పదిముక్కొటి దైవతముల
 నేవచేసెడు మమ్మిట్లు చేరకుండఁ
 గొట్టుటిది ధర్మమే! ఆర్యమలజాలార!

నీ. అగ్రోవర్ణములవా రధికులందుఁ దలంచి
 యతివిధియతఁ యాపి నన్ని నాళ్ళు
 బ్రాహ్మణులు లంఛణుఁ బరమదైవములందు
 నతిభక్తితో మొక్కి నన్ని నాళ్ళు
 బ్రాహ్మణ పానతీర్థము పావనంబని
 యతి మోదమునఁ ద్రాగినన్ని నాళ్ళు
 ద్విజు లెల్లరును గొల్చు వేపతాళోటినే
 యతిపార్షమునఁ గొల్చి నన్ని నాళ్ళు

గీ. దవ్యులకుఁ దోలి; యవ్యులులేస్థులగును,
 ద్విజుల, ద్విజుడైనతంబుల ద్వేషులుద్ధి
 గలిగి నిరసించువాఁడు, పుల్కముల నెల్ల
 నౌరవించెద రిది యేమి గడునుఁ దనము ?

నీ. దూరదూరంబుగాఁ దొలఁగు దుండెడు వాఁడు
 సరిసఁ గూర్చుండంగ శక్తుఁడగును
 మడివేళ స్మరియింపఁ బడరానివాఁడు నా
 న్న స్పర్శమున కర్హ తను పహించు
 ఆవిశంబుచే నైన నంటఁ గూడనివాఁడు
 కలసి వత్తింప యోగ్యతను గాంచు
 దర్శనంబున కైనఁ దగవట్టివాఁడు మి
 త్రిత్వంబునకును బాత్రీతను దాల్చు

గీ. క్రైస్తవుండైన మాత్రఁ బుల్కుసకులుండు
 మన మతంబున కటునంటి మహిమ లేదె ?
 దురిత చరితులకెల్ల హిందూమతంబు
 శరణ మిడలేదనుట దుగ్యశంబు గాదె!

౧౨

౧౩

నీ. కాపురంబులు చేయఁ గాఁ జాట్టునుడినెలే
 కాని లోగిళ్ళు లెక్కనును లేవు
 చెల్లెలి కట్టంగ మాసిన చింపిగుడ్డలే
 కాని నల్లులు కొంచెమైన లేవు
 త్రాసంగ నూకల బావయు, గంజియే
 కాని యన్నమును కాకములు లేవు
 సాగనుగాఁ దాల్చి గాజులుఁ, బూసపేరులే
 కాని బంగరునగల్ లేన లేవు

గీ. నంట నుడింపఁ గా నూరినారిచేలే
 కాని సొంతంబు లెందును గానరావు
 ఆకట! మా ఘోర దారద్ర్య మొకరికైన
 బాలి పుట్టింప దాయెనా? శ్రీలులార!

నీ. ఆకలి చిచ్చుచే నడలి చచ్చినఁ గాని
 మాలల కొక యన్నకాలలేదు
 నో రెండుకొనిపోయి దోరుచున్నను గాని
 మాలల కొక పానకాలలేదు
 ఘోరిఘోరిగములచేఁ గూలు చున్నను గాని
 మాలల కొక వైద్యకాలలేదు
 ఆచ్చరాలను నేర్వ ముచ్చుపైవను గాని
 మాలల కొక పానకాల లేదు

గీ. దిక్కు మొక్కును లేక మ్రొందినను గాని
 మాలలకు నొక్క రక్షణకాల లేదు
 దానపీరులుగల హిందుధాత్రీయందు!
 ధర్మహోనియె మాలకు ధర్మముమట!

౧౪

౧౫

సీ. మా మడ్డితనము మా మాలిన్యమును జూడ

దయ రాదటయ్య! సధర్మలూర!

మా యవివేకత మా నీచతను జూడ

జాలి లేదాయెనా! సరనులూర!

మా యిండ్లు వాకిండ్లు మాదరిద్రోతం జూడ

హృదయంబు కరగదే! సదయులూర!

మా వాలకంబులు మాదుస్థితిని జూడ

గన్నీరు గారదే! యన్నలూర!

గీ. మమ్ము మన్నించి యుద్ధరింపఁగను మీకు

బుద్ధి పుట్టక పోయెనే! పుణ్యులూర!

మేము మీ సోదరులమన్న మేలిమాట

చిత్తమునఁ దోచలేద! దేశీయులూర!

సీ. వాత్సల్యమున 'నాత్మవ త్సర్వభూతాని'

యను పల్కు మనమునం దరయరయ్య!

అర్థికో బ్రహోపకా గార్థం శరీర' మకో

పలుకు మీ మదిలోన నిలుపరయ్య!

కరుణమై 'బాపాయ పరసీడన' మ్మును

నీతి డెందమునకొ గణింపరయ్య!

సోరిది 'సర్వే జనా న్సుఖినో భవం' తను

ధర్మంబు నెదిలోనఁ దలఁపరయ్య!

తే. మాపయిని సర్వసమతను జూపరయ్య!

కూర్మి మెయి మాకు మే లానఁ గూర్పరయ్య!

మమ్ము జాములఁ బెట్టక మనుషగయ్య!

మాకు సౌఖ్యంబు సమకూర్చి సాకరయ్య!

౧౬

౧౭

సీ. మోయకున్నా! విమ్ము మోయునట్లులు మమ్ము

భూమి త్నకుకు దీవి భూమిదేవి

మీకు వెన్నెలఁ గాచి మాకుఁ గాయుటలేద!

చలువల పరసీమ చందమామ

•మీ మీఁదనే గాని మామీఁద పీటఁదే!

సరస సౌరభశాలి చల్లగాతి

వెలుఁగు వేడియు మీకుఁ గలిగించి మాకీదే!

భవ్య సౌఖ్యకరుండు భాస్కరుండు

తే. కురిసి మీపైని మాపైనిఁ గురియకున్నా?

సకల సన్యాసన సుకీర్తి జలదమూర్తి

దైవవృష్టికి బక్షపాతంబు లేదు!

సృష్టి నీషించి తెలియరే! శిష్టులూర!

౧౮

సీ. మీకుఁ బంటపొలాల మా కరణ్యములందు

నాసోర వస్తువు లమరు నొక్కొ?

ఫల వృక్షములు రుద్రఫలములు మీకిచ్చి

చేరుపండ్లను మాకుఁ జేర్చునొక్కొ?

నదులు శుద్ధంబైన యాదకంబు మీకిచ్చి

కసటు జలంబు మా కొనఁగు నొక్కొ?

మీకుఁ దియ్యనిపాలు మేకొల్పు గోవులు

వట్టినీళ్లను మాకు వదలునొక్కొ?

తే. వహ్ని మీకాక పాకముల్ పచనపరచి

మాకుఁ బచనంబు నేయక మానునొక్కొ?

సృష్టిలో లేని వెలపక్ష మేల మీకు?

శిష్టజనులూర! వేగ వర్షింపరయ్య!

7

౧౯

సీ. మామీద సోకి మీ మై మీద సోకడే!

గాలి కింకుకయేని మైలగలదే!

మేము నిల్చినవోట మీరు నిల్చుటలేదే!

భూమి కొక్కింటేని ముట్టుగలదే!

మేము చేకొనువెన్న మీరు చేకొనలేదే!

యానీటికింటేని నంటు గలదే!

మేము ముట్టినదాని మీరు ముట్టుటలేదే!

యగ్గి కింకుకయేని నెగుగలదే!

తే. వాడరే! మేము వాడిన బాస మీరు

తాకరే! మేము తాకిన ధనము మీరు

విశదముగఁ జూడ వానికి నశుచి గలదే!

మాకు వెలి యెట్లు వచ్చెనో మాన్యులార!

౨౦

సీ. మీ తల్లిదండ్రులు మిమ్ముఁ గాంచినరీతి

మాతల్లిదండ్రులు మమ్ముఁ గనరే!

మీ మేనులందు మామేనులవలె రక్త

పలలంబులే గాక పాలుగలవె!

కప్పనుఖాలు మీకాయంబులకె గాని

మాకాయముల శేమి లేకయున్నె!

సర్వేంద్రియంబులు సరిసమంబులు గాక

హెచ్చుగా బ్రహ్మ మీకిచ్చినాడే!

ఆ. ఒక్కటే కులంబు! నొకటే కుటుంబము!

నొకడే దేవుఁ! డాత్మ యొకటే! పుణ్య

మొకటే! పాప మొకటే! యొకటే పుట్టువు! మృత్యు

నొకటే! తెలియుఁ డెల్లనీకిని ద్విజులు!

౨౧

సీ. పాపశాలల మాల బాలకు లిరవంకఁ

గదియంగఁ గూర్చుండించదువచ్చు!

రైలులో, సంతలో, రహదారి పడవలో

మాలలఁ గలసి ద్రిమ్మరఁగవచ్చు!

ఆసుపత్రిలోన, వంగళ్లలోన మా

తంకుల తీర్థంబు తొగవచ్చు!

క్రైస్తవ మఠములోఁ గల్గిన మాలఁ డు

ద్యోగియై రాగానె మూగవచ్చు!

తే. పంచమీలు తెచ్చి యిచ్చిన ఫలములైన

బ్రాహ్మణోత్తములెల్ల సాపడఁగవచ్చు!

నీశ్వరునికైన నైవేద్య మిడఁగవచ్చు!

మాలలకు నిట్టివేళల మైలేదే?

౨౨

సీ. కలుగరే! మాలో నఖండశౌర్యధ్యులై

రాజ్యంబులేలిన రాచవారు

పుట్టరే! మాలోన బుద్ధిసంపన్నులై

విద్యావీలాసంబు వెలయువారు

లేరే! మాలో యోగిలా వినోదులై

ఘన తపోమహిమచే గాఢువారు

నెగడరే! మాలోన నీతివిస్మీనులై

కిల శాశితఁ బ్రకాశించువారు

తే. ఉదయ మెందరే! మాలోఁ బరోపకార

మానవిరోధమున ధన్యులైనవారు

తమ్ముఁగల వర్ణములకన్నఁ వక్రువనఁ

లోపమేమైన నాయుండు బాపఁగలరే?

౨౩

సీ. పోలి మాటక పాటు పడెడు వార మనంగ

విస్తరించిన నేద్యవృత్తి సాక్షి!

ఘన పరిశ్రమలందు గడిచేరితి మనంగ

మాలనూ లను మేలిమాట సాక్షి!

బహుళ విద్యామగ్న పారీణుల మనంగ

ననవద్య హృద్య వాద్యములు సాక్షి!

విశ్వాగబుద్ధిచే వెలయువార మనంగ

జరసమాగత రాజనేవ సాక్షి!

తే. నీతిచే వన్నె కెక్కిన జాలియనంగ

మాయ మర్మంబు లెఱుగని వనను సాక్షి!

తక్కఁగల వర్ణములకన్న దక్కువనుచు

దీసివేసి పని యేమొ? తెలుపరయ్య!

సీ. చెమటోడ్చి నేద్యంబు చేయువారము మేము

పంటలెల్ల భుజించువారు మీరు

పశువులనెల్ల గాపాడు వారము మేము

పాలు పెరుగు గు దాగువారు మీరు

పెద్దతోటలు వేసి పెంచువారము మేము

పండ్లారగించెడివారు మీరు

నుచ్చెబోడు లమర్చి తెచ్చువారము మేము

వానివల్ల నుభించు వారు మీరు

అ. ప్రతిదినంబు గప్పపడెడు వారము మేము

ఫలము లనుభవించువారు మీరు

వాడందఱుచినారె! పనిముట్లవలె మమ్ము

మనుజులనెడు మాట మఱచినారె!

౨౪

౨౫

సీ. పాలేర్ల కియ్యంగ వలసి వచ్చిన కొల్లు

పిచ్చకుంచాలతో నిచ్చువారు

పాలేర్ల తీర్చెడు మదులు కొల్లును గొల్వ

బెచ్చుకుంచము లంది తెచ్చువారు

బదులిచ్చినట్టి యెఱది కుంచముల కొక్క

పదిచేర్చి పద్దులు వ్రాయువారు

అక్కఱకై కొంత యప్పిచ్చి తక్కువ

కూలి కెప్పుడు పనులే గొనెడువారు

తే. మాలలకు సరిహద్దులో మాన్యమున్న

గదుముకొని తమ పొలములోఁ గలుపువారు

నగుచు నేడ్పింతురే! యిట్లు లక్కటకట!

రయితులార! దయారస రహితులార!

సీ. పాలిచ్చినన్నాళ్ళు పాలించి యావుల

ముసలివంచును దోసి పుచ్చినట్లు

స్వారికై యుపయోగపడు గుఱ్ఱములఁ బెంచి

వెద్దవానిని విప్పి వెట్టినట్లు

దుకీ - కక్కఱకైన దున్నలఁ బోషించి

వృద్ధత్వదశయందు విడచినట్లు

బరువు మోసిననాళ్లు బ్రతికించి యేవుల

వగ్గుతనంబున ఎడచినట్లు

తే. పడుచుండననున మావల్లఁ బనులు గొనుచు

నకట! మాయావనంబెల్ల నపహరించి

బల ముడిగినంతనే మమ్ము దలఁప రహాహ!

రయితులార! దయారస రహితులార!

౨౬

సీ. చనుమానమునఁ జేరి చనుఁబాలు తెఱఁదాగి
 మృగధత్వమున టొమ్ము గ్రోద్దినట్లు
 కొల్లఁగా నున్నపాలెల్లఁ బిండుక కొలిత
 కొపించి పాదుగును గోసినట్లు
 ఫలములెల్లను డుల్చి యెలమిమై భక్షించి
 కూరిత్యమునఁ జెట్టుఁ గూల్చినట్లు
 అక్కఱయెందాక నందాక నిల్చి య
 క్కఱఁదీరి సత్సంఘఁ గాల్చినట్లు

తే. కాశలసినన్ని పనులెల్ల మావలననె
 యిచ్చకంబులు పలికి చేయించుకొనుమాఁ
 గడకు మే మెందుకును కొఱఁగామటంచు
 గాసి యిదుట కృతఘ్నత గాదటయ్య!

సీ. బ్రజ్జయే శిష్యు మేలోర్వఁ జాలనియట్లు
 కంచెయే చేస్తేయఁ గడఁగినట్లు
 హరిమే సర్పమై పాణిముల్ గొననట్లు
 గొల్లఁడే గొట్టెలఁ గోసినట్లు
 తల్లియే పిల్లపై దణును దప్పినయట్లు
 శరదమే నిప్పులు గురిసినట్లు
 ఇష్టదైవమే యష్టకష్టము లిడినట్లు
 మిత్రుఁడే మిత్రుయై మింగినట్లు

గీ. తల్లిదండ్రులన్నఁదమ్ములుఁ దాతలు
 దైవ మీరెయనుమాఁ దలఁచి నమ్మి
 భయము భక్తి గలిగి పగలురేలును మీకు
 నేవచేయు మమ్ముఁ జెఱుపఁ దగునె?

౨౫

౨౯

సీ. జీవహింసయే నిత్యజీవనంబుగ నున్న
 కటికి వారలనైన గౌరవింతు
 పడుపుఁ దనంబె యెప్పుడు వృత్తిగాఁ గల్గు
 గడనకత్తెల నైన గౌరవింతు
 లంచపుగడ్డి కొల్లఁగ మేయు దుష్టాధి
 కారి పశులనైన గౌరవింతు
 కల్లలే కూడుగాఁ గలిగిన ర్తించెడు
 గడును గొడ్డులనైన గౌరవింతు

ఆ. మంచివృత్తి గలిగి మానంబు విడవక
 నీతి గలిగి సత్య నిరతి గలిగి
 వెలయు మమ్ము నిట్లు వెలివేసి చుక్కనఁ
 జేసి గానివెట్టఁ జెల్లనయ్య!

సీ. మేనెల్లఁ గడు నల్లనైనంత మాత్రాన
 మనుజస్వభావంబు మాఱునొక్కో?
 మలినవేషముఁ దాల్చి మసలుచుండిన మాత్ర
 స్వేచ్ఛాభిరతియే నశించునొక్కో?
 దారిద్ర్య దుఃఖార్త దశనున్న మాత్రాన
 నాశాంకురములెల్ల నణఁగు నొక్కో?
 కొనలేని దైవ్యంబు ననుభవించెడు మాత్రాఁ
 పౌరుషశక్తి చల్లారు నొక్కో?

తే. జ్ఞాన సేత్రంబు లేనిమాత్రాన సౌఖ్య
 జీవనాశేష చిత్తానఁ జేరనొక్కో?
 అకట! మా స్వామ్యములనెల్ల నవహరించి
 హింసఁబెట్టిన రెట్లు సహింతుమయ్య!

30

30

పీ. చలిచీమ లెక్కడఁ జచ్చిపోవునో యందు
 నడుగులు మెల్లఁగా నిడెడువారు
 తగితుండిన పూవుఁ దొపఁజేయాడక
 కనులారఁ గని తృప్తిఁ నెడువారు
 మిగుల ముగ్ధియు నేలమీఁద రాలక చెట్ల
 మన్న పండను గోయనోడువారు
 మోయాఁజాలక నొచ్చునో యన్న భయమున
 వాహనా లెక్కక నడులువారు

చే. దుష్టజంతులనైన శక్రువులనైనఁ
 బట్టి నధియింపఁగాఁ గొంతునడెడువారు
 సాధుహిందువు లట్టి నెజమును విడిచి
 తోడినరులను హింసింపఁ గూడునయ్య?

3౨

కీ. ఐగ్లముల్ మను వెన్ని వాగినో యొకమారు
 ధర్మశాస్త్రంబును దడవరయ్య!
 మన పురాణంబు లేమనుచు బోధించునో
 శ్రమయెంచ కొకసారి చదువరయ్య!
 గీతలఁ గృష్ణుఁ డేరీతిగాఁ జెప్పెనో
 నేఁడెద మొకమాటు చూడరయ్య!
 పూర్వవారీతిల పోక డెట్లుండునో
 వినువక యొకతూరి వెడకరయ్య!

చే. ఎట్లు లీపంచమకులంబు పుట్టినదియు
 తప్పక యెఱింగినది యెల్లఁ జెప్పరయ్య!
 మీవలన నేర్పడిన జాతి మీరె రోసి
 పాఠఁ దోలిన నది యెట్లు బ్రతుకునయ్య!

33

పీ. మాకు చైతన్యమిచ్చి మమ్ముద్ధరింపఁడే!
 మాసనీయుండు రామానుజుండు
 మతధర్మములు దెల్పి మమ్మాదరింపఁడే!
 శ్రీదయానందుండు చిరయశుండు
 తన మతంబునఁ జేర్చుకొని గౌరవింపఁడే!
 నానకు శుద్ధ విజ్ఞానమూర్తి
 స్వమతంబు విడకుండ సమత మన్నింపఁడే!

యల వివేకానందుఁ డలఘు గుణుండు

చే. ధన్యులను జేయలేడ ! చైతన్యులది
 యైన మతికర్త లేకనాథాది భక్తు
 లకట ! మీరట్లు విడనాడి యదయులగుయఁ
 జిన్నబుచ్చెద రది యేమి శీలమయ్య ?

3౪

పీ. కవిశోకిలము తాత్త్వికవివేకి వాత్మీకి
 యేవ్లయున నుదయించినాఁడు ?
 మానిమండల పితౌమహుండౌ పరాశరం
 డేసులంబున జన్మ మెత్తినాఁడు ?
 ధర్మసంవేది వేదవ్యాస మునిచంద్రుఁ
 డేవంశమందు జన్మించినాఁడు ?
 ధన్యుఁ డవ్యాత్మ విత్తముండు మాన్యుఁడు శుకుం
 డేగోత్రమున నుద్భవించినాఁడు ?

చే. సత్యవతి జనియించిన జాతియేది ?
 రోహిదానుండు పుట్టిన గోమామేది ?
 వారలెల్లరుఁ డూజ్యాలై వలలలేదె ?
 కులములేదని మహిమంబు కొలఁదెనడెద ?

సీ. ఆభిమాన పుత్రికలని మాకుల స్త్రీల

గాధి గజ నుతుండె గారవించె

తన సభాస్థాన మందున బ్రవేశించిచ్చి

యా హరిశ్చంద్రుడే యాదరించె

ఘనుడు మారోపంతుఁ డను మహాభక్తుడే

మాజాతి కల్లుండై మైత్రిగూర్చె

పుడమివేల్పులకంటె ముందు విందొనరించి

యల యేకసాగుండె యశముండెచ్చె

తే. వారు మావంటి మాలలు గారటయ్య!

వారు మీవంటి సత్కులుల్ గారటయ్య!

మమ్ము వెలివేసి తోయి ధర్మమృటయ్య!

చిన్నబుచ్చక మముఁ జెంతఁ జేర్పరయ్య!

సీ. ఆలఘు శాపానుగ్రహసమర్థుఁ డగు మతం

గమహర్షి మావంశకర్త గాండె!

ఘనతర జ్ఞానియౌ కపిల వశానీంద్రుండు

మాకొలమ్మునకుఁ గన్నాకు గాండె!

నందవరమ్ము నందముగ నేలిన వీర

నందుండు మాకు నరిదనుండు గాండె.

వైష్ణవార్చనము లవ్వారిగాఁ గొను తిరు

ప్పాణియాశ్వరు మావారు గారె!

తే. కవికుల విభూషణంబున్న ఖ్యాతిఁ గన్న

కనక విబుధుండు మాకులాగ్రణియె గాండె!

మందులముఁ బందలముఁ గాము మంచివిద్య

నేర్చి యున్నతే పదవులఁ నిలాపరయ్య!

తీ. పల్నాటిసీమలోఁ బ్రబలయోగుండెన

కన్నమనీండు మాయన్న గాండె?

శ్రీహర్షనాస్థానసీమ సక్రవి దివా

కరుండు మాకూర్మి సోదరుండు గాండె?

యామునార్యుల శిష్యుండై యొప్పు మాఁనూ

ర్నబి మాకుల భూషణంబు గాండె?

భక్తకర్తృంబుగా భాసిల్లు నల చోక

మేళుండు మాభ్రాతృమూలి గాండె?

తే. రాసుత కురంగి కోడలై వాసింపదె?

యల త్రిశంకుండు చుట్టమై యలరలేదె?

పూజనీయుల కెల్లను భాజనంబు

మాఁనూ బిసి తెలియదే భూజనంబు?

సీ. జగదేకపూజ్యురాలగు నరుంధతి సాక్షి

భావింప మా యాడవడుచు గాండె!

ఇనకులోత్తమ పురోహితుండు సన్మని వసి

ష్ఠండు మాయింటి యల్లుండు గాండె!

సత్యసంఘండు హరిశ్చంద్రుఁ డాదిమసార్వ

భౌముండు మా పెద్దబంటు గాండె!

దొడ్డ మహారాజుబిడ్డ మాయావతి

మాయింటి కోడలై నులయలేదె!

సీ. పాండురాజ కుటుంబిని పరమపూజ్య

వృత్త గొంతెమ్మ మా కిలువేల్పు గాండె!

ఎన్నో సంబంధములు మన కన్న కట్టు

లన్యాలము కాము నున్ముండె! ఆర్యులారె!

శ్రీ. చాహ్మణుండు, గురుండు, బ్రహ్మర్షి నరుండు నై
తనరు నలోపి మాతాతగాండె?

భరగుణోత్తరుం డా యవంతిన్ధనుండు రా
కొమరుండు మా పెండ్లికొడుకు గాండె?

అల భృగువ్రహ్మ వంశావతంసంబైన
పరగుర్నాముండు మా భ్రాతగాండె?

తపసిరాయలొన విపుల కీర్తినిగన్న
జమగన్ని మాపితృ సముండుగాండె?

* తే. లేలుకాడేవి మాకు మాతృమణి గాడె?
నామదేవుండు బంధురత్నంబు గాడె?

ఎంద డైంద్రులు మానంశమంగుం బుట్టి
పూతనరితులు గాలేగు పూర్వమందు?

శ్రీ. శ్రీమ త్పైరుంబురూర్ రామానుజస్వామి
తేరు లాగుగురు మావారు గాడె!

సంకాంతి మూండు నాసరములు మేల్కోల్లెట
స్వామి సేవించు మావారు గాడె!

హైందవప్రజ లంద తారాధనలు సేయు
మాతంకన్య మా నాతిగాడె!

అదిశంకరులకు నన్యాయశ్రీకన్య బ్ర
సాదింపె మాజాతి జనుండుగాడె!

శ్రీ. పంధరీత్రయమున విష్ణుభక్తు లెల్ల
రహినిం బూజించు దేవులు మహగులనెట్లు
మహిమగల విగ్రహంబులు మావి గాడె!
అర్చులము కామె! సత్కృతి; కార్యలాభ!

* మూతిరత్నాకరము, కీర్తినాథిరామము.

కం

కం

శ్రీ. పంచదారలుఁ బాలుఁ బండ్లు నెట్టుచు మద్దు
చిలుక లాలించు రాచిలుక మీఁద

అమణియగతి గూండు లమరించి గారాము
గులుకఁ బెంచెను కేడి గున్నమీఁద

ఫసిండి పంజరములోపలఁ బెట్టి చెట్టికార
మొలికించు నెనులి లేమొలకమీఁద

తులకించు మచ్చికల్ తొలికించి పలికించి
కులికించు గోగ్నంక పిలుకమీఁద

తే. క్షత్రికి నల్లకారి పావురా పులుఁగుమీఁద
మురిపెములు గొల్పు కోయిల బోదమీఁద

చిలుకరించు దయారస శిశురములు
చలము విడనాడి మామీఁదఁ జల్లరయ్య!

శ్రీ. అడుగలేగుగదయ్య! కడిమిమై మీతోడి
న్నేహప్రభావోప గూహవములు

కోరలేగుగదయ్య! కూర్మిమై మీతోడి
సంబంధ బాంధ వాదంబరములు

షేడలేగు గదయ్య! వేద్యమై భోజన
ప్రతిభోజనారి సంభాషనములు

పాండ్లింపలేయ్య! బ్రహ్మమై సన్యోగ్య
సేహప్రవేశ కోత్సాహవిధులు

తే. పరమతంబలం గలనిన పంచమలకు
మావలెనె నీచకులులైన మావలలకు

నెట్టి గౌరవమిచ్చి కేమింపమిఁచు
రట్లు కేమింపరయ్య! ను; నన్యాయుఁడ!

కం

కం

సీ. వల్లెనూటములకు బాహునుగవచ్చి
 చనువ్రేకొనిచ్చినఁ జాలుమాకు!
 అన్నివీధులయందు వడ్డంబులేకుండఁ
 జరియింపనిచ్చినఁ జాలుమాకు!
 నీళ్ళరేవులలోన నిస్సంశయంబుగా
 జలము చేకొననిండు! చాలుమాకు!
 తోడి నీచకులాలతోఁ బాటు గాముమ్మ
 సభలకు రానిండు! చాలుమాకు!
 తే. గాగవముఁగోరి యిస్లాము క్రైస్తవవాది
 పరమతంబులఁ జేరిన పంపమాది
 నరుల మన్నించునట్లు ముమ్మరయుచున్నఁ
 జాలు! నయ్యదియే పదివేలుమాకు!
 సీ. శరణాలయంబులు కరుణాలవాలులై
 నెలకొల్పి దీసుల నిలుపరయ్య!
 పాతకాలలు కృపాపరులై ప్రతిష్ఠించి
 దివ్యవిద్యాశక్తిఁ దెలుపరయ్య!
 వైద్యశాలలు డయావంతులై స్థాపించి
 యాపన్నులకు దారిఁ జూపరయ్య!
 కర్మాలయము లనుగోహముతో నిర్మించి
 నిఖిల వృత్తులు మాకు నేర్పరయ్య!
 తే. స్వమత ధర్మంబులను ధర్మశాలలగుచు
 మాకు నివరింపగదరయ్య! మాస్వగృహ
 సరణి ననుకంప పెంపార సరి నేర్ప
 రించి, బోధించి, మ మ్ముద్ధరింపరయ్య!

౪౫

౪౬

సీ. పంచముల్ చదువులోపలఁ బ్రవేశించినఁ
 బాల్ద్రు దొరకు టబద్ధమనఁచు
 శ్వపములు శుచిగల్గి సంచరించెదరేని
 పాకి వృత్తికి గల్గు భంగమనుచు
 గోశుగు లెల్లరు గోప్పవారై నచోఁ
 జమ్మకారకవృత్తి జరుగదనుచు
 మాదిగఁ ధనికులై మన్నింపబడుచున్న
 నెట్టి చాఁకిమాట వట్టిదనుచు
 తే. స్వార్థపరు లాడుదానికి జనియవలదు!
 వృత్తులు నశించు ననుమాట ఉత్తమాట!
 గొప్పకొలఁదల వారుండు రెప్పటికిని
 నాగరక సీమలై నిదర్శనములు మనకు.
 సీ. బాల్యవివాహముల్ బహునర్థములకు
 హేతువులగుట మీ రేఱుఁగరోక్కో?
 విధవావివాహముల్ విహిత కృత్యములంచు
 సాత్మసాక్షిగ మీర లరయరోక్కో?
 నావికాయానం బనంతలాభప్రదం
 బేయంచు మీర లూహింపరోక్కో?
 బాతిభేదములు దేశమును వర్ధిలనీక
 నిలువరించు నటంచుఁ దోయరోక్కో?
 తే. చేయదున్నారు; చేయరు; చేయరాదు;
 తీసివేయరు; కలుకటా! తెలిసి తెలిసి;
 అంతరాత్మకు వ్యతిరేక మాచరింతు;
 దళిత గృతులార! ఆచారమునర!

౪౭

౪౮

సీ. ఆత్మరక్షణపరాయణు లుద్భవించిన
 భరతవర్ష మ యిది ! భ క్తవరద !
 శరణాగతత్రాణ విరుదాంకులను గన్న
 హిందు దేశమ యిది ! హృదయనాథ !
 కరుణానుధారస విరుణాలయులు మన్న
 యార్య భూమియే యిది ! యాది దేవ !
 హోకోపకారశీతురు జన్మ మెత్తిన
 పుణ్యఖండమే యిది ! పూతచరిత !

తే. ఆత్మవిదులైన మునిచంద్రు లవతించి
 సట్టిక్షేత్రమా యిది ! యోమహానుభావ !
 మాయోనర్చిన పాపకర్మములవలన
 నిట్టు లయ్యెనె నేడు ? యోగీంద్రగేయ !

౪౪

సీ. మన వేదశాస్త్రంబులను జెప్పబడినట్లు
 లీశ్వరుం డొక్కడ డెందేని గలడె !
 కలడేని మారు మొట్టల నాలకింపడె !
 యాలించి మాయంను జాలిపడడె !
 పడి వేగముగఁ రాడె ! వచ్చి మారుస్థితిఁ
 గనులారఁ గాంచడే ! కాంచి మమ్ముఁ
 గావనెంచడె ! యెంచి కష్టంబులెల్లను
 నెడఁబాపడె ! పాపి యాదులేని

త. యమితకరుణతోడ నాదరింపడె ! యాది
 రించి జ్ఞానధనము లిడడె ! యిచ్చి
 పరమహర్ష మునను వాలలాడింపడె !
 దీనబంధుడగుచుఁ దేవరాలడె.